፲፪. ውእቱኬ እግዚአብሔር አም ላክ አኃዜ ኵሉ መድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘያጸንዐነ ውስተ ሃይ ማኖተ ዚአሁ ወያነሥአነ ምስለ እለ ገብሩ ፈቃዶ ዘእንበለ ሕፀት ወኖሙ።

፲፫. ወእመኒ ተሰጠምነ ውስተ ባሕር ወበልዐ ሥጋነ አራዊት ወአዕዋፍ ኢትትኀጐል ወኢአሐ ቲኒ ሥዕርተ ርእስነ እስመ ዘበዓ ለም ወኵሉ ዘውስቴታ እጉዝ ውስተ እይሁ።

፲፬. ወበእንተዝ መሀረነ እንዘ ይብል በትዕግሥትክሙ ታጠርይዋ ለነፍ ስክሙ።

፲፭. እስመ ይትነሣእ በደኃሪት ዕለት ኵሉ ፍጥረተ ሰብእ ጻድቅ ወኃጥእ ።

አንቀጽ ፳ ወ ፭

በእንተ ትንሣኤ ሙታን፣

፩. ወበእንተ ትንሣኤ ምውታን ወዕሤተ ሰማዕት ይቤሎ ገብር ኤል ለዳንኤል ብዙኃን እለ ኖሙ ይትነሥኡ እምነ ፀበል።

፪. ወቦ እለ ይትነሥኡ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም ወቦ እለ ይት ነሥኡ በሀፍረት ወበኃሣር።[፩]

፫. ጻድቃንሰ ይበርሁ ከመ ፀሐይ ወከመ ከዋክብት ብሩሃን።

፬. ይኸውም ሳያንድሉ ፈቃዱን ሠርተው ከሞቱት ጋራ የሚያስነ ሣን እርሱን በማመን የሚያጸናን ሁሉን የያዘ አምላካችንና መድኃኒ ታችን እግዚአብሔር ኢየሱስ ክር ስቶስ ነው።

፭. በባሕር ብንሰጥምም ሥጋ ችንንም አራዊትና አዕዋፍ ቢበ ሉት፣ አንዲት ስንኳ የራስ ጸጉ ራችን አትጠፋም በዓለምና ውስ ጥዋ ያለው ሁሉ በእጁ የተያዘ ነውና።

፮. ስለዚህም በትዕግሥታችሁ ነፍሳችሁን ገንዘብ ታደርጓታላችሁ ብሎ አስተማረን።

፯. በኋለኛይቱ ቀን የሰው ፍጥ ረት ሁሉ ጻድቁም ኃጥኡም ይነሣልና።

ሀያ አምስተኛ አንቀጽ

ስለ ሙታን መነሣት ይናገራል፣

፩. ስለ ሙታን መነሣትና ስለ ሰማ ዕታት ዋጋ ገብርኤል ለዳንኤል እንዲህ አለው፣ የሞቱ ብዙ ሰዎች ከትቢያ ይነሣሉ።

፪. ለዘለዓለም ሕይወት የሚነሡ አሉ፣ ለኀፍረትና ለኃሣር የሚነ ሡም አሉ።

፫. ጻድቃን ግን እንደ ፀሐይና እንደ ሚያበሩ ከዋክብት ይበራሉ።

፩. ዳን. ፲፪ ፥ ፪–፫

፬. ናሁ ቅዱስ ገብርኤል አቅደመ ነጊረ ወይቤ ወይበርሁ ቅዱሳን ከመ ከዋክብት ብሩሃን።

፭. ወዓዲ ስምዐ ኮነ በእንቲ አሆመ ከመ የአምርዋ ለጽድቅ ወይሌብዉ ስሞ ቅዱሰ።

፮. እስመ ኢይቤ ዘንተ በእንተ ትንሣኤ ሙታን ሰማዕት ባሕቲ ቶመ፣ አላ ባሕቱ በእንተ ትንሣኤ ኵሉ ሰብእ እመሂ ጻድቃን አው ኃጥአን ይትፈደዩ ፩፩ በከመ ምግባሮሙ።

፯. እስመ ይብሉ አይሁድ ትንሣኤ ሙታን አልቦ ናሁ አፅፅምቲነ ኮነ ሐመደ ወበልየ ሥጋነ።[፩]

፰. ወለአለ ይኄልዩ ዘንተ ያወ ሥኡሙ እንዘ ይብል ናሁ አነ እከሥት መቃብረክሙ ወአወ ጽአክሙ እምኔሁ ወእሬሲ መን ፈስየ ላዕሌክሙ ወተሐይዉ ይእዜ ተአምሩ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ዘእነብር ወእገብር።

፱. ወዓዲ ይቤ ኢሳይያስ "ሙታን ይትነሥኡ ወየሐይዉ እለ ውስተ መቃብር ወይትፌሥሑ እለ ውስተ ምድር እስመ ጠል ዘእ ምንቤከ ሕይወቶሙ ውእቱ።"[፪]

፩. ፍኖ ተሰሎ. ፪ ፲፫-፲፬

፪. ኢሳ. ፳፮ ፥ ፲፱

፬. እነሆ ቅዱስ ገብርኤል አስ ቀድሞ ቅዱሳን እንደሚያበሩ ከዋ ክብት ይበራሉ ብሎ ተናገረ።

፭. ዳግመኛም ጽድቅን እንደሚ ያውቋትና ቅዱስ ስሙንም እንደ ሚያስተውሉ ስለ እነርሱ መሰከረ።

፮. ስለ ሞቱ ሰማዕታት ትንሣኤ ብቻ ይህን አላለምና፣ ስለ ሁሉም ሰው ትንሣኤ ነው እንጂ፣ ጻድ ቃንም ቢሆኑ ኃጥአንም ቢሆኑ እያንዳንዳቸው እንደ ሥራቸው ይቀበላሉ።

፯. አይሁድ የሙታን ትንሣኤ የለም፣ እነሆ አጥንታችንም አመድ ይሆናል ሥጋችንም ይፈርሳል ይላሉና።

፰. ይህን ለሚያስቡት እንዲህ ብሎ ይመልስላቸዋል፣ እነሆ እኔ መቃብ ራችሁን እከፍታለሁ፣ ከእርሱም አወጣችኋለሁ፣ መንፈሴንም አሳድር ባችኋለሁ፣ ትነሣላችሁም፣ ያን ጊዜም የምኖር የማደርግም እኔ እግዚአብ ሔር እንደሆንሁ አሁን ታውቃላችሁ።

፱. ዳግመኛም ኢሳይያስ ሙታን ይነሣሉ፣ በመቃብር ያሉትም ይድ ናሉ፣ በምድር ያሉትም ደስ ይላ ቸዋል፣ ካንተ የተገኘ ጠል ሕይወ ታቸው ነውና አለ ።

፲. ብዙኀ ጊዜ ነገረነ በእንተ ትንሣኤ ሙታን ወንብረተ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም እንተ ምልዕተ ጸጋ ወጽድቅ ዘአስተዳለወ ለእለ ያፈቅርዎ::

፲፩. ወኮነኔ ዕልዋንሰ ወድቀቶሙ ኀፍረት ወንሣር ይረክቦሙ እሳት እንተ ኢይጠፍዕ ለዓለም ወዕፃ ዘኢይነውም::

፲፪. ወባሕቱ እግዚአብሔርሰ ኢይ ፈቅድ ሞቶ ለኃጥእ አላ ዳዕሙ ሚጠቶ ወሕይወቶ::[፩]

፲፫. ወናሁ ነገረነ ከመ ሄኖክ ወኤ ልያስ ኢጥዕምዎ ለሞት፣ ወአጠ የቀነ ከመ ይትነሥኡ ሙታን በጊዜሁ፣ አንሥአ ኤልያስ ወልደ መበለት፣ ወኤልሳዕኒ አንሥአ ወልዳ ለሱናማዊት፣ ናሁ ለበውነ ከመ ሞቶሙ ለጻድቃን ኢኮነ ኵነኔ እለ ተወክፍዎ ቅዱሳን በፍሥሓ::

፲፬. ወኮማሁ ኢየሱስ ክርስቶስ እግ ዚአሙ ለሐዋርያት ወሕይወቶሙ ለመሳይምናን ያነሥአሙ ለሙታን::

፲፭. ወከማሁ ንሕነኒ ንጸሙ በዝ ዓለም ወእምድኅረ ጎዳጥ ንፈልስ ውስተ ዕረፍት::

፩. ሉቃ. ፲፰ ፥ ፲፬

፲. ስለ ትንሣኤ ሙታን ብዙ ጊዜ ነገረን፣ ለሚወዳቸው ሰዎች በአዘ ጋጃት ጸጋንና ጽድቅን በተመላች በዘለዓለም ሕይወት ስለ መኖር ብዙ ጊዜ ነገረን ::

፲፩. የክህድያን መከራ ግን ኃፍረት ኃሣር የሚሆን መውደቃቸውም ለዘ ለዓለሙ የማይጠፋ እሳት፣ የማያ ንቀላፋ ትል ያገኛቸዋል::

፲፪. ነገር ግን እግዚአብሔር የኃ ጥእን ሞት አይፈቅድም፣ መመለ ሱንና መዳኑን ነው እንጂ ::

፲፫. እነሆ ሄኖክና ኤልያስ ሞትን እን ዳልቀመሱት ነገረን፣ ሙታንም በጊ ዜው እንደሚነሡ አስረዳን፣ ኤል ያስ የመበለቲቱን ልጅ ከሞት አስነ ሥቷል፣ ኤልሳዕም የሱናማዊቲቱን ልጅ አስነስቷል፣ እነሆ የጻድቃን ሞታቸው ቅዱሳን በደስታ የተቀበ ሉት ኵነኔ እንዳይደለ አስተዋልን::

፲፬. እንደዚሁም የሐዋርያት ጌታቸው፣ የምእመናን ሕይወታቸው ኢየሱስ ክርስቶስ ሙታንን ያነሣቸዋል::

፲፭. እንደዚሁም እኛ በዚህ ዓለም እንደክማለን፣ ከጥቂት ዘመን በኋ ላም ወደ ዕረፍት እንሄዳለን::

፲፮. ወትትሐደስ ፍጥረቱ ለአዳም ወንትነሣእ ምስሌሁ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም እስመ ይቤ ይስ ምዑ ቃሉ ምውታን ወኮሉሙ እለ ይሰምዑ የሐይዉ::[፩]

፲፯. ወበእንተዝ ነአምን ከመ ትን ሣኤ ሙታን ዳግመ በምጽአቱ ለክርስቶስ::

፲፰. ወዓዲ ውእቱ ዘአንሥኦ ለአልዓዛር እመቃብር፤ በራብዕት ዕለት ወለወለተ ኢያኢሮስ፤ ወለ ወልደ መበለት አንሥኦሙ እሙ ታን[፪] ወለሊሁኒ ተንሥአ እሙ ታን በሣስልስት ዕለት በሥም ረተ አቡሁ ወኮነ ቃለ ሕይወት::

፲፱. ወዓዲ ውእቱ ዘአውፅኦ ለዮ ናስ እምከርሠ አንበሪ በሣልስት ዕለት እንዘ ሕያው ውእቱ ዘእን በለ ሙስና::[፫]

፳. ወለሠለስቱ ደቂቅ አድኅኖሙ እምዕቶነ እሳት በሀገረ ባቢሎን::[፬]

፳፩. ወለዳንኤል እምአፈ አና ብስት::[፭]

፳፪. ውእቱኪ ዘቦቱ ሥልጣን ወኀ ይል ያንሥኦሙ ለሙታን በደኃ ሪት ዕለት::

፲፮. የአዳም ተፈጥሮ ትታደሳ ለች፤ ከእርሱም ጋር ለዘለዓለም ሕይወት እንነሣለን፤ ሙታን ቃሉን ይሰማሉ፤ የሚሰሙትም ሁሉ ይነ ሣሉ ብሎአልና::

፲፯. ስለዚህም የሙታን ትንሣኤ የክርስቶስ ዳግም መምጣት እንደ ሆነ እናምናለን::

፲፰. ዳግመኛም አልዓዛርን በአራ ተኛው ቀን ከመቃብር ያሥነሳው፤ የኢያኢሮስን ሴት ልጅና የመበ ለቲቱን ወንድ ልጅ ያስነሣቸው፤ እርሱ ነው፤ እርሱም ራሱ በሦስተ ኛው ቀን በአባቱ ፈቃድ ከሙታን ተለይቶ ተነሣ፤ የሕይወትም ቃል ሆነ::

፲፱. ዳግመኛም ዮናስን በሕይወት ሳለ ያለጥፋት በሦስተኛው ቀን ከዓሣ አንበሪ ሆድ ያወጣው እርሱ ነው::

፳. ሠለስቱ ደቂቅንም በባቢሎን ሀገር ከእቶነ እሳት አዳናቸው::

፳፩. ዳንኤልንም ከአንበሶች አፍ አዳነው::

፳፪. በኋለኛይቱ ቀን ሙታንን ያነ ሣቸው ዘንድ ሥልጣንና ኃይል ያለው እርሱ ነው::

፩. ዮሐ. ፭ ፥ ፳፭
፪. ሉቃ. ፯ ፥ ፲፩-፲፭
፫. ዮና. ፪ ፥ ፩-፲፩
፬. ዳን. ፫ ፥ ፵፱
፭. ዳን. ፮ ፥ ፲፯

፳፫. ወእመሰ ዕልዋን እለ ኢየእ ምኑ ቅዱሳተ መጻሕፍተ ይሣለቁ ላዕሌነ፣ ናሁ ነቢይተ ዚአሆሙ ታገብ ሮሙ ከመ ይእመኑ ዘይብሎሙ ከመዝ በቃል ዘይረውጽ ፍጡነ፣ እም ከመ ገብአ ኵሉ ነገር ውስተ መሬት ወሐመድ ወእግዚአብሔር ሕያው ዘአንደደ እሳተ ወአጥፍአ ያነሥ አሙ ለአዕፅምት ወሐመድ ዳግመ ወያቀውሞሙ ለሰብእ ምውታን ከመ ቀዳሚ ::

፳፬. አሜሃ ይከውን ኵነኔ ሶበ ይገብር እግዚአብሔር ፍትሐ ::

፳፭. ወይኴንን እግዚአብሔር ኵሎ ዓለመ::

፳፮. ወእለሰ ይገብሩ ኀጢአተ ይወ ርዱ ውስተ ማዕምቅተ ምድር::

፳፯. ወእለሰ የአቅቡ ትእዛዞ የሐ ይዉ ሕይወተ ዘለዓለም ሶበ ይሁ ቦሙ እግዚአብሔር መንፈሰ ሕይ ወት ወእለ ይድኅኑ ይትረአዩ በበ ይናቲሆሙ::

፳፰. ወእመሰ ቦ እለ ኢየአምኑ ቦቱ ትንሣኤ፣ ያስሕቱ ካልእ ፍጥ ረተ ናሁ ያሌብሆሙ ለዕልዋን ለእለ ይብሉ አልቦ ትንሣኤ ሙታን ያፍ ዘፀ ፍጥረቱ ዘስሙ ፊንክስ::

፳፱. ቅዱሳት መጻሕፍትን የማያ ምኑ ከሐድያን ግን በኛ ቢሳለቁ ብን እነሆ የነሱ ነቢይት ፈጥኖ በሚሄድ ቃል የሚናገራቸውን ያምኑ ዘንድ ታስገድዳቸዋለች፣ ሁሉም ነገር ወደ አፈርና ትቢያ ከተመለሰ በኋላ እሳትን ያቀጣጠለና ያጠፋ ሕያው እግዚአብሔር አጥንቶችንና ትቢያ ውን ያስነሣቸዋል፣ የሞቱትንም ሰዎች እንደ ቀድሞው ያቆማቸዋል::

፴. ያን ጊዜ እግዚአብሔር ፍርድ በሚያደርግበት ጊዜ የቅጣት ፍርድ ይሆናል::

፴፩. ያን ጊዜ እግዚአብሔርም በዓ ለሙ ሁሉ የቅጣት ፍርድን ይፈርዳል::

፴፪. ኃጢአትንም የሚሠሩ ወደ ጥልቅ ምድር ይወርዳሉ::

፴፫. ትእዛዙን የሚጠብቁ ግን እግ ዚአብሔር የሕይወት መንፈስን በሰ ጣቸው ጊዜ ለዘለዓለም ይነሣሉ፣ የሚድኑትም እርስ በእርሳቸው ይተያያሉ::

፴፬. ትንሣኤ ሙታንን የማያምኑ ሰዎች ቢኖሩ ግን፣ ሌሎቹን ሰዎች እንዳያስቱ ትንሣኤ ሙታን የለም የሚሉ ወንጀለኞችን ስሙ ፊን ክስ የሚባል ተፈጥሮው አንድ የሚ ሆን ያፍ ያስረዳቸዋል::

፳፱. ወይብሉ በእንተ ውእቱ ያፍ የሐዩ ፭ተ ፻ተ ዓመተ፣ ወእምዝ ይወርድ ውስተ ግብጽ ወያመጽእ ምስሌሁ ቀናንሞስ ወሰሊሆተ ውሉደ፣ ወይነብር ውስተ ሥዕለ ጣያት ዘስሙ ኤምን ወይሬኢ ውስተ ምሥራቅ ወይሰግድ ለፀሐይ።

፴. ወእምዝ ይውዒ፣ ወይከውን ሐመደ፣ ወይወፅእ እምውእቱ ሐመድ ፩ ዕዒ ንኡስ፣ ወያመውቆ ፀሐይ ለውእቱ ዕዒ ወይከውን ንኡስ ያፈ ፈንክስ ወልሂቆ ይገ ብእ ውስተ ብሔረ ዓረብ።

፴፩. ወእመሰ የአምሩ እሙንቱ ተሐድሶቶ ለውእቱ ያፍ እፎኬ ይትገዓዙነ በእንተ ዘንብል በእንተ ትንሣኤ ሙታን ወነአምን።

፴፪. ዘፈጠሮ ለሰብእ እምኀበ ኢሀሎ ኢይክልኑ አንሥኦቶሙ ለምውታን በዐቢይ ኀይሉ።

፴፫. ወበእንተዝ ይደልወነ ንትዓ ገሥ ሕማመ ወምንዳቤ ዘዘዚአሁ ዘይመጽእ ላዕሌነ።

፴፬. ወእመሰ ኢነአምን ትንሣኤ ሙታን ይከውን ሕማምነ ወም ንዳቤነ ከንቶ።

፴፭. ወእመሰ አመነ በዘይቤ ውእቱ ሙሴ በቀዳሚ ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ።

፴፱. ስለዚያም ያፍ እንዲህ ይላሉ፣ አምስት መቶ ዓመት ይኖራል፣ ከዚ ያም በኋላ ወደ ግብጽ ይወርዳል፣ ቀናንሞስ፣ ሰሊሆትና ዑድ፣ የሚባ ለውን ሽቱ ከርሱ ጋራ ያመጣል፣ ስሙ ኤምን በሚባል ጣያት ፊት ተቀምጦ ወደ ምሥራቅ ይመለ ከታል፣ ለፀሐይም ይሰግዳል።

፴. ከዚህም በኋላ ተቃጥሎ አመድ ይሆ ናል፣ ከዚያም ከአመዱ አንድ ትንሽ ትል ይወጣል፣ ያነንም ትል ፀሐይ ያሞቀዋል፣ ፈንክስ የሚባለውን ታናሽ ያፍንም ይሆናል ፣ ባደገም ጊዜ ወደ ዐረብ አገር ይመለሳል።

፴፩. እነርሱ የዚያን የያፍ መታ ደስ የሚያውቁ ከሆነ ስለ ትን ሣኤ ሙታን ስለምንናገርና ስለ ምናምን እንደምን ይከራከሩናል?

፴፪. ሰውን ካለመኖር የፈጠረ እግዚአብሔር በፍጹም ከሃሊነቱ ሙታንን ማስነሣት አይችልምን።

፴፫. ስለዚህም በኛ ላይ የሚመጣ ውን ልዩ ልዩ መከራና ችግር እንታገሥ ዘንድ ይገባናል።

፴፬. ትንሣኤ ሙታንን ባናምን ግን መከራችንና መቸገራችን ከንቱ ይሆናል።

፴፭. እርሱም ሙሴ በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይና ምድርን ፈጠረ በአለው ብናምን ግን።

፴፮. ወውእቱሰ አልቦ ዘይጽሕቅ ወኢምንተኒ አእሚሮ ከመ ኵሉ በቃሉ ይትገበር ሠምረ ይኩን፣ ሰማይ ወምድር ወማይ ወብርሃን ወጽል መት ወሌሊት ፀዳል ወከዋክብት፣ ወአዕዋፍ ወአንበሪ ወእንስሳ ወአራዊት ወዕፀው ወሐመልማል።

፴፯. ከማሁ ያነሥኦሙ ለኵሎሙ በፈቃዱ፣ ወኢይፈቅድ ካልዓ ረዳኤ።

፴፰. ዝውእቱ ዘይክል በጎይሉ የሐድስ ዓለመ ዳግመ ወያን ሥኦሙ ለሙታን።

፴፱. ወባሕቱ ሰብእሰ ኢቀደመ ተፈጥሮ አላ ዳዕሙ ፈጠሮ እም ፬ቱ ጠባይዓት ወወሀቦ ነፍሰ።[1]

፵. ወከማሁ ይሁብ ለዛቲ ነፍስተ ሥጋ ዘትማስን ።

፵፩. እስመ ትንሣኤሰ ለእለ ኖሙ ወእኮ ለእለ ኢተፈጥሩ እስመ ውእቱ ፈጠረ እምኀበ አልቦ ሥጋ ወረሰየ ውስቴቱ ብዙኀ ትእምርተ።

፵፪. ወዓዲ ውእቱ ያድኅኖሙ ወያነሥኦሙ ለእለ ኖሙ ከመ ውእቱ ፈጠረ ሥጋ ዘዘርዐ በውስተ ከርሥ።

፵፫. በከመ ይቤ ኤርምያስ ነቢይ ዘእንበለ እፍጥርከ በከርሠ እምከ አእመርኩከ።[2]

፵፬. እርሱ ምንም የሚሻው የለም፣ ሁሉ በቃሉ እንዲደረግ አውቆ ሰማይ ና ምድር፣ ውሃም ብርሃንና ጨለማ፣ ሌሊትና ፀዳል ከዋክብትም፣ አዕዋ ፍና አንበሪ፣ እንስሳና አራዊትም፣ ዕፀዋትና ልምላሜም ይሆን ዘንድ ወደደ።

፵፭. እንደዚሁ በፈቃዱ ሁሉን ያነሣቸዋል፣ ሌላ ረዳት አይሻም።

፵፮. በከሃሊነቱ ዓለምን ዳግመኛ ያድስ ዘንድ ሙታንንም ያነሣ ዘንድ የሚቻለው ይህ ነው።

፵፱. ነገር ግን ሰው አስቀድሞ አልተፈጠረም፣ ከአራቱ ባሕርያት ፈጥሮ ነፍስን አሳደረበት እንጂ።

፶. እንደዚሁም ለዚች ለምትፈርስ ደመ ነፍስ ይሰጣል ።

፶፩. ትንሣኤስ ለሞቱ ነውና፣ ላል ተፈጠሩም አይደለም፣ እርሱ ሥጋን እምኀበ አልቦ ፈጥሮአልና፣ በውስጡም ብዙ ምልክትን አድርጓልና።

፶፪. ዳግመኛም እርሱ በዘር የተገኘ ሥጋን በማኅፀን እንደ ፈጠረ፣ እርሱ ያድናቸዋል፣ የሞቱትንም ያስነሣቸዋል።

፶፫. ለነቢዩ ኤርምያስ በናትህ ማኅፀን ሳልፈጥርህ አወቅሁህ ብሎ እንደ ተናገረ።

፩. ዘፍ. ፪ ፥ ፯

፪. ኤር. ፩፡ ፬ - ፭

፴፬. ወካዕበ ይቤ አነ እግዚ አብሔር ፈጠርኩ ሰማየ ወሣ ረርክዋ ለምድር ወእፈጥር ነፍሰ ላዕለ ሰብእ።

፴፭. በከመ ይቤ መጽሐፍ በእን ተዝ ይቤ እግዚአብሔር ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ።

፴፮. ወእምዝ ፈጠሮሙ እግዚ አብሔር ተባዕተ ወአንስተ።[፲፪]

፴፯. ወዓዲ ይቤ ቅዱስ ኢዮብ መዋኢ. ዘበእንቲአሁ ይቤ በመጽ ሐፍ ከመ ውእቱ ይትነሣእ ምስለ እለ ያነሥኦሙ እግዚአብሔር።

፴፰. ከመዝ ይቤ ከመ ሀሊብ ሐለ ብክኒ ወአርጋዕክኒ ከመ ግብነት ወአልበስክኒ ሥጋ ወማዕሰ ወአ ሠርክኒ. አዕፅምትየኒ. በአሥራው ወወሀብክኒ ሣህለ ወምሕረተ።[፲፫]

፴፱. ወሐውጸትከ ዕቀበኒ መን ፈስየ ዝንቱ በኀቤከ ሀሎ አእምር ከመ ዙሉ ትክል ወአልቦ ዘይ ሰእነክ ወኢምንትኒ።

፵. ወካዕበ ይቤ ዳዊት መፍቀሬ እግ ዚአብሔር "እደዊከ ገብራኒ ወለ ሐኒኒ አለብወኒ ወእትመሀር ትእዛዘከ"።[፲፬]

፵፩. ዳግመኛም እኔ እግዚአብ ሔር ሰማይን ፈጠርኩ፣ ምድር ንም መሠረትኋት፣ ነፍስንም በሰው ላይ እፈጥራለሁ ።

፵፪. ስለዚህ ነገር መጽሐፍ እንዲለ "እግዚአብሔር በመልካችን በምሳ ሌያችን ሰውን እንፍጠር አለ"።

፵፫. ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ወንድና ሴት አድርጐ ፈጠራቸው።

፵፬. ዳመኛም ድል የነሣ ቅዱስ ኢዮብ ስለ እርሱ በመጽሐፍ እግ ዚአብሔር ከሚያስነሣቸው ጋር እርሱም እንደሚነሣ እንዲህ አለ ።

፵፭. እንደ ወተት አልበኸኝ እንደ እርጐም አርግተህ ሥጋንና ቁርበ ትን አለበስኸኝ፣ አጥንቶቼንም በሥ ሮች (በጅማቶች) አሠርከኝ፣ ይቅር ታንና ምሕረትን ሰጠኸኝ።

፵፮. መጐብኘትህም ጠበቀኝ፣ ይህ ሰውነቴም በእንተ ዘንድ አለ፣ ሁሉን እንደምትችል የሚሳንህም እንደሌለ አውቃለሁ።

፵፯. ሁለተኛም የእግዚአብሔር ወዳጅ ዳዊት እንዲህ አለ፣ እጆችህ ሠሩኝ ፈጠሩኝም፣ ትእዛዝህን እማር ዘንድ እንዳስተውል አድርገኝ ።

፲፪. ዘፍ. ፩፡፳፯–፳፰
፲፫. ኢዮ. ፲ ፥ ፲
፲፬. መዝ. ፻፲፱፡፸፫

፶፩. ወዓዲ ይቤ አንተ ፈጠርከኒ ወወደይከ እያከ ላዕሌየ መንክር ግብርከ ወነፍስየ ትጤይቆ ጥቀ ወኢይትነባዕ እምኔከ አዕፅምትየ ዘገበርኮ በኀቡእ ወኢአካልየ በመት ሐተ ምድር ወዘሂ ገበርኩ ርእያ አዕይንቲከ ወሰሉ ይጸሐፍ ውስተ መጽሐፍከ ::[፲፮]

፶፪. ወኢሳይያስኒ ይቤ ንሕነሰ መሬት ወአንተ ፈጠርከነ ::

፶፫. ወእመሰ ሰብእ ፍጥረተ እግ ዚአብሔር ዘኮነ በክርስቶስ ይትነ ሥኡ ምስለ ክርስቶስ ወይነሥኡ ክብረ ወአክሊለ ሕይወት እለ ይገ ብሩ ፈቃዶ ኮነሁ ዕልዋን ወመና ፍቃን እለ ኢይትዌከፉ ጥምቀተ ወኢየአምኑ ትንሣኤ ይትኬነኑ በመ ቅሠፍት ዘለዓለም::

፶፬. ወእለሰ ሠናየ ገብሩ ይበርሁ ከመ ከዋክብተ ብርሃን፤ እስመ ይቤ ዳዊት ምእመን እግዚአብሔር በኵሉ ቃሉ ወጻድቅ በኵሉ ምግባሩ::[፲፯]

፶፭. ፈጠረ ሎቱ ሥጋ እምድንግል ዘውእቱ ፈጣሬ ኵሉ ፍጥረት ውእቱ ባሕቲቱ ዘተንሥአ እሙ ታን ወዓዲ ውእቱ መንሥኤሆሙ ለኵሎሙ ሙታን ::

፲፮. መዝ. ፻፴፰ ፥ ፲፫–፲፮

፲፯. መዝ. ፻፶፬ ፥ ፲፫

፶፩. ዳግመኛም አለ ፤ አንተ ፈጠር ከኝ፤ እጅህንም በእኔ ላይ ጣልህ፤ ሥራህ ድንቅ ነው፤ ነፍሴም ፈጽማ ትረዳዋለች፤ አጥንቶቼም በሥውር የሠራኸው ከአንተ አይሠወርም፤ አካ ሌም ከምድር በታች የሠራሁትንም አይኖችህ አዩ ፤ ሁሉም በመጽሐ ፍህ ይጻፋል::

፶፪. ኢሳይያስም እኛ መሬት ነን፤ አንተ ፈጠርከን አለ ::

፶፫. በክርስቶስ የተፈጠሩ የእግዚ አብሔር ፍጥረቶች ሰዎች ከክርስቶስ ጋራ ከተነሡ ፈቃዱን የሚያደርጉ ክብርንና አክሊልን የሚቀበሉ ከሆነ እንዲሁ ትንሣኤ ሙታንን የማያ ምኑ ጥምቀትን ያልተቀበሉ ወንጀ ለኞችና መናፍቃን የዘለዓለም መቅ ሠፍት ይፈረድባቸዋል::

፶፬. በጎ ሥራን የሠሩ ግን እንደ ብር ሃን ከዋክብት ይበራሉ፤ ዳዊት እግዚአ ብሔር በቃሉ ሁሉ የታመነ ነው በሥራ ውም ሁሉ እውነተኛ ነው ብሏልና::

፶፭. ፍጥረትን ሁሉ የፈጠረ እርሱ ከድንግል ለራሱ ሥጋን ፈጠረ፤ እርሱ ብቻውን ከሙታን ተነሣ፤ ዳግመኛም ሙታንን ሁሉ የሚያስነሣቸው እርሱ ነው ::

፸፮. ዘያበቍል እምድር ኀጠተ ሥር ናይ ወያበዝኅ ፍሬሃ ወዕፀኒ እንተ ተገዝመት ይክል አብቍሎ ወአብ ዝኖ አዕፁቂሃ ወለበትረ አሮን እም ድኅረ የብሰት ረሰያ ትሥርፅ ከማሁ ይክል አንሥአተነ ምስሌሁ።

፸፯. በስብሐት ዘዐርገ ዘአርትዐ እግረ ሐንካሳን፣ ወአሕየወ መፃጕዐ፣ ወፈወሶ ለዘየብሰ እዴሁ፣ ዘወረቀ ምድረ ወገብረ ዕቡረ ወቀብየ አዕ ይንቲሁ ለዘዕውሩ ተወልደ ዘፈወሰ አባለ ሙሱነ፣ ኢይክልኑ አንሥ አተነ።

፸፰. ዘአጽገበ ነፍሰ ፸፪ ሰብአ እም ፭ቱ ኅብስተ ሰገም ወ፪ኤ ዓሣ ወአግ ኀሠ ዘተርፈ መሊዖ ፲ወ፪ተ አስፈ ሬዳተ።

፸፱. ወዘረሰየ ማየ ወይነ፣ ዘፈነም ለጴጥሮስ ወነሥአ እምአፈ ዓሣ ወርቀ ዘይከውን ለጸባሕት፣ ውእ ቱኬ ዘያነሥአሙ ለሙታን ።

፹. ናሁ ንሕነ ሰማዕቱ በእንተ ኵሉ ግብር ዘሰበኩ ነቢያት በእንቲአሁ ።

፹፩. ንሕነሰ አዕርክቲሁ በላዕነ ወሰ ተይነ ምስሌሁ ወርኢነ መንክራቲሁ ወአሕይዎቶ ሙታነ ወካዕበ ርኢነ ሕማሞ ወድካሞ ወሞቶ ወትን ሣኤሁ ።

፹፪. የስንዴ ቅንጣትን ከምድር የሚ ያበቅል ፣ ፍሬዋንም የሚያበዛ፣ የተ ቈረጠች እንጨትንም እንድትበቅል የሚያደርግ፣ ጫፎችዋንም የሚያበዛ፣ የአሮንንም በትር ከደረቀች በኋላ እን ድትለመልም ያደረገ ፣ እንደዚሁ ከርሱ ጋራ እኛን ማስነሣት ይችላል።

፹፫. በክብር ያረገ፣ ያንካሶችን እግር ያቀና፣ መፃጕዕን ያዳነ፣ እጁ የደረቀ ውን ያዳነው፣ ከምድር ላይም እትፍ ብሎ ጭቃን አድርጎ ዕውር ሁኖ የተ ወለደውን ዓይኖቹን የቀባ፣ ጠፍቶ የነበረውን አካል ያዳነ፣ እርሱ እኛን ማስነሣት አይቻለውምን?

፹፬. በሁለት ዓሣና በአምስት የገ ብስ እንጀራ የአምስት ሽህ ሰዎችን ነፍስ አጥግቦ የተረፈውን አስራ ሁለት ቅርጫት መልቶ የአስነሣ ።

፹፱. ውሀውን የወይን ጠጅ ያደረገ፣ ጴጥሮስንም ልኮ ከዓሣ አፍ ለግብር የሚሆን ወርቅን ያስገኘ፣ ሙታንን የሚያስነሣቸው እርሱ ነው ።

፺. ስለ እርሱ ነቢያት ትንቢትን ለተ ናገሩለት ስለ ሥራው ሁሉ እነሆ ምስክሮች እኛ ነን ።

፺፩. እኛ ግን ወዳጆቹ ከእርሱ ጋራ በላን፣ ጠጣን፣ ተአምራቶቹንና ሙታ ንን ማስነሣቱን አየን፣ ሁለተኛም መከራውን ድካሙን ሞቱን ትንሣኤ ውን አየን ።

፳፪. ወሰማዕነ ቃሉ ወኮነ ፍቁረ ራኂሁ ወነበርነ እስከ ፴፭ ዕለት እምድኅረ ተንሥአ እሙታን መሀረነ ንዜኑ ስብከተ ወንጌል ቅዱስ ውስተ ዝሉ ዓለም ወአዘዘነ ናጥምቅ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ዝውእቱ ጸራቅሊጦስ መንፈሰ ጽድቅ::

፳፫. ወዘንተ ምሂሮ ዐርገ ውስተ ሰማይ በሥጋ እንተ ነሥአ እምኀ ቤነ ኀበ አብ ዘፈነም ::

፳፬. ወእመሰ አመንክሙ ከመዝ ብፁዓን አንትሙ ::

፳፭. ወእመሰ ኢአመንክሙ ትከውኑ ርኁቃነ እምኔሁ እስመ ኢዐቀ ብክሙ ትእዛዞ::

አንቀጽ ፳፰
በእንተ ሰማዕት

፩. ናሁ እብለከሙ፣ አዕብይዎሙ ወአክብርዎሙ ምክዕቢተ ለሰማ ዕት በከመ ኮኑ ክቡራን በኀቤነ ወብፁዕ ያዕቆብ ወእስጢፋኖስ ቀዳሜ ሰማዕት::

፪. እሉ እሙንቱ ብፁዓን በኀበ እግዚአብሔር፣ ወኀሩያን ወቅዱሳን ሕዝብ ወንጹሓን እምኃጢአት ወአ ልቦሙ ቂም አላ እሙንቱ ገባርያነ ሰላም ወዓዲ ስሩሐን ለገቢረ ፈቃዱ ወለዐቂበ ትእዛዙ ::

፫. ቃሉንምሰምተን ወዳጆቹ ሆንን፣ ከሙታን ተለይቶ ከተነሣ በኋላም እስከ አርባ ቀን ድረስ ልዩ የሚሆን የወንጌልን ትምህርት በዓለሙ ሁሉ እንነግር ዘንድ አስተማረን፣ በአብ በወ ልድ በመንፈስ ቅዱስ ስምም እና ጠምቅ ዘንድ አዘዘን፣ ይኸውም የእ ውነት መንፈስ ጸራቅሊጦስ ነው::

፬. ይኸንንም አስተምሮ ከኛ ዘንድ በነሣው ሥጋ ወደ ላከው አባቱ ወደ ሰማይ ዐረገ ::

፭. እንደዚህ ብታምኑ ንዑዳን ክቡራን ናችሁ::

፮. ባታምኑ ግን ከእርሱ የራቃ ችሁ ትሆናላችሁ ትእዛዙን አልጠበ ቃችሁምና::

ሀያ ስድስተኛ አንቀጽ
የሰማዕታትን ነገር ይናገራል::

፩. እነሆ ሰማዕታትን ክፍ ክፍ አድር ጓቸው፣ ፈጽማችሁም አክብሯቸው እላችኋለሁ፣ በኛ ዘንድም የሰማዕ ታት መጀመሪያ እስጢፋኖስና ንዑድ ክቡር ያዕቆብ ክቡራን እንደ ሆኑ::

፪. በእግዚአብሔር ዘንድ ንዑዳን ክቡራን የሆኑ የተመረጡ ኪኃኒስት የነጹ፣ ቂም የሌላቸው እኒህ ናቸው፣ ሰውን ከሰው ጋራ ያስታርቃሉ፣ ዳግ መኛም ትእዛዙን ለመጠበቅ ፈቃዱ ንም ለማድረግ የደከሙ ናቸው እንጂ::

፫. ወበእንተዝ ይቤ ዳዊት ክቡር ሞቱ ለጻድቅ በቅድመ እግዚአብሔር ::

፬. ወዓዲ ይቤ ሰሎሞን ዝክረ ጻድቅ ፍጹም በውዳሴ ::

፭. ወካዕበ ይቤ ነቢይ ይትሌዓል ቀርኑ በክብር ::

፮. ዘንተ ነገርነ ለእለ ኮኑ ስምዐ በጽድቅ በእንተ ስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ::

፯. ናሁ ለበውነ ወጠየቅነ ከመ እለ ያከብርዎሙ ለሰማዕት ወለመ ሃይምናን እለ ተጋደሉ ሠናየ ገድለ ፈጸሙ ሩጸቶሙ ወሞቱ በእንተ ስመ ክርስቶስ በርትዕት ሃይማኖት ይረክቡ ዕሤተ ሠናየ ወሕይወተ ዘለዓለም::

፰. ወእለሰ ኮኑ ስምዐ በጽድቅ፣ ወፈ ትሑ በርትዕ፣ ወአሥመርዎ ለእግ ዚአብሔር በሕይወቶሙ፣ እሉ እሙ ንቱ ይወርሱ መንግሥተ ሰማያት::

አንቀጽ ፳ወ፯

በእንተ ከመ ኢመፍትው ይባሉ ክርስቲያን ውስተ ቤተ ተውኔት ወዘፈን አላ ዳዕሙ ይሰብሑ ወይ ዘምሩ በቤተ ክርስቲያን ::

፩. ስለዚህም ዳዊት የጻድቅ ሰው ሞቱ በእግዚአብሔር ዘንድ ክቡር ነው አለ::

፪. ዳግመኛም ሰሎሞን የጻድቅ ሰው መታሰቢያ በምስጋና ፍጹም ነው አለ::

፭. ሁለተኛም ነቢይ የጻድቅ ሰው ሥል ጣን በክብር ከፍ ከፍ ይላል አለ::

፮. ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክር ስቶስም በእውነት ምስክር ስለሆኑ ሰዎች ይኸን ነገርን ::

፯. በቀናች ሃይማኖት ስለ ክርስቶስ ስም የሞቱ ሩጫቸውን የፈጸሙ በጎ መጋደልንም የተጋደሉ ምእ መናንንና ሰማዕታትን የሚያከብሩ ሰዎች የዘለዓለም ሕይወትን በጎ ዋጋን እንዲያገኙ እነሆ አወቅን ተረዳን ::

፰. በእውነት ምስክር የሆኑ፣ በሚ ገባ የፈረዱ፣ በሕይወታቸው እግዚአ ብሔርን ደስ ያሰኙ፣ እሊህ መንግ ሥተ ሰማያትን ይወርሳሉ ::

ሀያ ሰባተኛ አንቀጽ

በቤተ ክርስቲያን ይዘምሩ ያመሰግኑ ዘንድ ነው እንጂ ክርስቲያኖች ወደ ዘፈን ወደ ጨዋታ ቤት ይገቡ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል ::

፩. ናሁ ንመክረክሙ ኦ አኀው ፍቁራን ሠናየ ምክረ ትርኀቁ እም ነገረ ተውኔት ወአጽምዖ ማኅሌት ወአምሐውዘ መባልዕት ወፍግዓ ወአምኵሉ ምግባር ክንቱ ዘአልቦ ባቍዕ ::

፪. ኢትግበሩ ለተድላ ፍትወተ ሥጋክሙ በዕለት እስመ ይቤ ነቢይ ተቀነዩ ለእግዚአብሔር በፍርሀት ወተሐሠዩ ሎቱ በረዓድ::

፫. እስመ ኢይደልዎ ለክርስቲያን ይስማዕ ማኅሌተ ወመሰንቆ ወዕ ንዚራ ዘከመ ይገብሩ አብዳን ሕዝብ::

፬. ወዓዲ ኢይዝክሩ ስመ አማል ክት ወጣዖት በአፉሆሙ ወኢይ ስምይዎሙ ለሰይጣን ወለመላእ ክቲሁ እስመ ሶበ ይሰምዩ ስሞ ይሴስል እምኔሆሙ መንፈስ ቅዱስ ወየኀድር ሀኖቱሁ መንፈስ ርኩስ ላዕሌሆሙ::

አንቀጽ ፭ ወ፮

በእንተ ከመ ኢመፍትው ክርስ ቲያን ይምሐሉ በስመ አማልክት ወአጋንንት ወግሙራ ኢይዝክር ዎሙ ዘከመ ትካት ልማድ::

፭. የምትዋደዱ ወንድሞች ሆይ፣ ዘፈ ንን ኮማድመጥና ከጨዋታ ነገር፣ ከተ ድላ ደስታና ከመባልዕት ጣዕም፣ ረብህ ጥቅም ከሌለው ከብላሽ ሥራም ሁሉ ትርቁ ዘንድ በጎ ምክርን እንመክራችኋለን ::

፮. የሥጋችሁን ፈቃድ በቀን ለተ ድላ አታድርጉ፣ ነቢይ በመፍራት ለእግዚአብሔር ተገዙ፣ በመንቀጥቀ ጥም በሱ ደስ ይበላችሁ ብሏልና::

፯. አላዋቆች ሕዝብ እንደሚያደር ጉት ለክርስቲያን ዘፈንን መሰንቆን መለከትን ይሰማ ዘንድ አይገባ ውምና::

፰. ዳግመኛም የአማልክትን የጣዖታ ትን ስም በአፋቸው አይጥሩ፣ ሰይ ጣንንና መላእክቱንም አይጥሩአ ቸው፣ ስሙንም በጠሩ ጊዜ መን ፈስ ቅዱስ ከነርሱ ይለያልና፣ በእ ርሱ ፈንታም መንፈስ ርኩስ በላያ ቸው ያድራል::

ሀያ ስምንተኛ አንቀጽ

ክርስቲያን በጣዖታትና በአጋንንት ስም ይምሉ ዘንድ ፈጽመውም እንደ ቀድሞው ልማድ ስማቸውን ይጠራ ቸው ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል::

፩. ኢመፍትው ንሕነ ክርስቲያን ንምሐል በስመ አማልክት ወኢን ዝክር አስማቲሆሙ በአፉነ ወኢ ንስግድ ሎሙ ወኢንፍርሆሙ እስመ ዘይገብር ከመዝ ወይገኒ ለአማልክት ይከውን ርኁቀ እም እግዚአብሔር ገባሬ ሕይወት::

፪. ወባሕቱ እሉሰ ኢኮኑ አማል ክተ አላ ዳዕሙ ግብረ እደ ሰብእ ወመናፍስተ ሰይጣን::

፫. እስመ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ለደቂቀ እስራኤል መነኑኒ ወመ ሐሉ በአማልክተ ነኪር ወአም ዕዑኒ በአማልክቲሆሙ::[፩]

፬. እስመ ምኑን ወጽሉዕ ወርኩስ በውስተ መጻሕፍት ኵሉ ዘይሰ ግድ ወይገኒ ለአማልክት ወዘይም ሕል በስሞሙ ::

፭. ወእኮሰ እሉ ባሕቲቶሙ አላ ዓዲ ረዐይተ ኮከብ ወመሰግላን ወእለ ያጣዕዉ ::

፮. ወለእሉኒ ኢታምልክዎሙ ወኢ ትስግዱ ሎሙ ::

፯. ወዓዲ ይቤ ነጺረከ ለማየ ኢትስ ግድ ለፀሐይ ወለወርኀ ወለከዋክብት::

፰. ኢትሑሩ እንከ ፍኖተ አሕዛብ ወኢትትመሀሩ ምግባሮሙ ወኢት ፍርሁ እምትእምርተ ሰማይ ::

፩. ዘዳግ. ፲፰ : ፱

፩. እኛ ክርስቲያን በጣዖት ስም እንምል ዘንድ፣ በአፋችንም ስማቸ ውን እናነሣ ዘንድ፣ ፈርተናቸውም እንሰግድላቸው ዘንድ አገባብ አይደ ለም፤ እንደዚህ የሚያደርግ ለጣዖታት የሚገዛ ሰው ሕይወትን ከሚያደርግ ከእግዚአብሔር የራቀ ይሆናልና::

፪. ነገር ግን እሊህ አማልክት አይ ደሉም፤ የሰይጣን መናፍስትና የሰው እጅ ሥራዎች ናቸው እንጂ::

፫. እግዚአብሔር የእስራኤል ልጆ ችን ናቁኝ በሌላም አማልክቶች ማሉ በአማልክቶቻቸውም አሳዘ ኑኝ ብሏቸዋልና::

፬. ለጣዖት የሚገዛና የሚሰግድ፣ በስማቸውም የሚምል ሁሉ፣ በመጻሕፍት ውስጥ የተናቀ የተጠላ ርኩስ ስለሆነ ::

፭. እሊህ ብቻ አይደሉም ዳግመኛም ከከብ የሚቈጥሩ፣ ጠንቋዮች ጣዖትን የሚያመልኩ ናቸው እንጂ ::

፮. እለዚህንም አታምልኳቸው አት ስገዱላቸው ::

፯. ዳግመኛም ሰማይን አይተህ ለፀ ሐይ ለጨረቃ ለከዋክብት አትስገድ::

፰. የአሕዛብ ጉዳናን ሥራቸውንም አትማሩ፣ ከሰማይ ምልክት የተነ ሣም አትፍሩ ::

፱. እስመ ፈጠረ ፀሐየ ወወርኀ ወከዋክብተ ያብርኁ ላዕለ ሰብእ ወእኰሰ ከመ ይስግዱ ሎሙ ::

፲. እስመ እስራኤል ሰገዱ በገዳም ለግልፎ ስብኩ ላህም ወዓዲ አም ለኩ ፀሐየ ወከዋክብተ ::

፲፩. በከመ ይቤ ሕዝቅኤል እንስሳ እለ ኢይነቡ ገብሩ ሎሙ አማልክተ::

፲፪. ወከማሁ ግብፃውያን ሰገዱ ለብዙኃን አማልክት ወለገጸ ከልብ ወለአማልክት ዘወርቅ ወዘብሩር ዘይሁዳ ::

፲፫. በከመ ይቤ እግዚአብሔር በአፈ ነቢይ አማልክቲሆሙ ለአሕዛብ ዘወ ርቅ ወዘብሩር ግብረ እደ እጓለ መሕ ያው አፍ ቦሙ ወኢይነቡ፣ ዐይን ቦሙ ወኢይሬእዩ፣ ዕዝን ቦሙ ወኢ ይሰምዑ፣ አንፍ ቦሙ ወኢያጼንዉ፣ እድ ቦሙ ወኢይገሡ፣ እግር ቦሙ ወኢየሐውሩ፣ ወኢይነቡ በጕራዔ ቶሙ፣ ወአልቦ መንፈስ ውስተ አፉ ሆሙ፣ ኮነሆሙ ለይኩኑ ኵሎሙ እለ ገብርዎሙ ወኵሉሙ እለ ይትዌከሉ ቦሙ::[፪]

፲፬. ኍሁ ሶማዕክሙ አፍቁራን ኦኃው ዘይቤ እግዚአብሔር ከመ እኩያን ወርዙኅን እሙንቱ እለ ያመል ክዎሙ ለአማልክት ወይሰግዱ ለፀ ሐይ ወሰወርኀ ወለከዋክብት ::

፱. ፀሐይንና ጨረቃን ከዋክብትንም የፈጠረ በሰው ላይ ያበሩ ዘንድ ነው እንጂ፣ ሊሰግዱላቸው አይደለምና::

፲. እስራኤል በላም አምሳል ለተሠራ ጣዖት በገዳም ሰግደዋልና ዳግመኛም በፀሐይና በከዋክብት አመለኩ::

፲፩. ሕዝቅኤል የማይናገሩ እንስሳትን ለራሳቸው አማልክትን አደረጉ እንዳለ::

፲፪. እንደዚሁም ግብፃውያን ለብዙ አማልክት በውሻ አምሳል ለተሠሩ ከወርቅ ከብር ለተሠሩ ለይሁዳ ጣዖታት ሰገዱ::

፲፫. እግዚአብሔር በነቢዩ ቃል የአ ሕዛብ ጣዖቶች ከወርቅ ከብር የተ ሠሩ የሰው እጅ ሥራዎች ናቸው፤ አፍ አላቸው አይናገሩም፤ ዓይን አላ ቸው አያዩም፤ ጆሮ አላቸው አይሰ ሙም፤ አፍንጫ አላቸው አያሸቱም፤ እጅ አላቸው አይዳስሱም፤ እግር አላ ቸው አይሄዱም በጕሮሮቻቸውም፣ አይ ናገሩም ፣ በአፋቸውም ውስጥ ቃል የለም፣ የሠሯቸውም ሁሉ የሚያም ኑባቸውም ሁሉ እንደነሱ ይሁኑ እንዳለ::

፲፬. ተወዳጆች ወንድሞቼ ሆይ ጣዖ ታትን የሚያመልኩ ለፀሐይ ለጨ ረቃ ለከዋክብትም የሚሰግዱ እሊህ ርኩሳን ክፉዎች እንደሆኑ እግዚአ ብሔር ያለውን እነሆ ሰማችሁ ::

፪. መዝ. ፻፴፭ : ፲፭-፲፰

፲፩. ወባሕቱ መፍትው ክርስቲያን መፍቀርያነ እግዚአብሔር ኢይም ሐሉ በፀሐይ ወበወርኀ ወከዋክ ብተ ሰማይ ወኢበምድር ::

፲፪. ወለነሰ አዘዘነ መምህርነ ኢንም ሐል ግሙራ ወኢበምንትኒ ናሁኬ ይከውን ቃልነ ጥዩቀ::

፲፫. እስመ ይቤ አግዚእነ ኢትም ሐሉ በሰማይ እስመ መንበሩ ለእግዚአብሔር ውእቱ ::

፲፬. ወኢ በምድር እስመ መከየደ እገሪሁ ይእቲ::

፲፭. ወኢ በኢየሩሳሌም እስመ ሀገሩ ለንጉሥ ዐቢይ ውእቱ::[፫]

፲፮. ወኢትምሐል በርእስከ እስመ አብዳን አይሁድ ይምሕሉ በርእሶሙ::

፲፯. እስመ ውእቱ አዘዘ ይኩን ቃሎሙ ለመሃይምናን እመኒ እወ እወ፣ ወእመኒ አልቦ አልቦ፣ ወዘሰ ይዌስክ ዲበዝ እኩይ ውእቱ::

፲፰. እስመ ዘይምሕል በሐሰት ይትዓደው ፍትሐ ወያከብሮሙ ለአማልክት ከመ ጸድቅ ::

፲፱. ወዘአስሐቶሙ እግዚአብሔር በዑረተ ልቦሙ ወበእከየ ምግባሮሙ ይገብሩ ዘኢይደሉ ::

፲፩. ነገር ግን የእግዚአብሔር ወዳጆች ክርስቲያኖች በፀሐይ በጨረቃ በሰማይ በክዋክብት በምድርም እን ዳይምሉ አገባብ ነው::

፲፪. እኛንስ በምንም ፈጽመን እን ዳንምል መምህራችን አዘዘን ፣ ነገ ራችን እነሆ የተረዳ ይሆናልና ::

፲፫. ጌታችን በሰማይ አትማሉ የእግ ዚአብሔር ዙፋኑ ስለሆነ ብሏልና::

፲፬. በምድርም አትማሉ የእግሩ መመላለሻ ናትና ::

፲፭. በኢየሩሳሌምም አትማሉ የታ ላቁ ንጉሥ አገር ናትና::

፲፮. በራስህም አትማል፣ አላዋቆች አይሁድ በራሳቸው ይምላሉና ::

፲፯. የምእመናን ነገራቸው እውነ ቱን እውነት፣ ሐሰቱን ሐሰት ማለት ይሆን ዘንድ አዝዟልና፤ ከዚህ በላይ የሚጨምር ግን ክፉ ነው ::

፲፰. በሐሰት የሚምል ሰው ፍር ድን ይደፋፈራል፣ አማልክትንም እንደ እውነተኛ ያከብራቸዋልና ::

፲፱. እግዚአብሔር ስሕተትን ያሳደ ረባቸው በልባቸው ድንዞርና በሥራ ቸው ክፉት የማይገባውን ይሠራሉ::

፫. ማቴ. ፭፡ ፴፬-፴፭

አንቀጽ ፳ወ፱

በእንተ ከመ መፍትው ይዕቀቡ ወይ ፈጽሙ ዕለተ በዓላት በፍሥሓ መንፈሳዊት።

፩. አ ፍቁራኒሁ ለእግዚአብሔር ዕቀቡ እንከ ዕለተ በዓላት ።

፪. ቀዳሜ በዓል ዘውእቱ ዕለተ ልደቱ ለክርስቶስ አመ ፳ወ፭ ለታ ስዕ ወርኀ በጕልቈ ሐሳበ ዕብራ ውያን፣ ወበጕልቈ ሐሳበ ግብፃ ውያን አመ ፳ወ፱ ለታኅሣሥ ዘው እቱ ራብዓይ ወርኀ።

፫. ወእምድኅረዝ አክብሩ በዓለ ኤጲፋንያ ዘቦቱ አስተርአየ እግ ዚአ ስብሐት መለኮቶ በውስተ ጥምቀቱ በኀበ ዮሐንስ በውስተ ፈለገ ዮርዳኖስ ።

፬. ወግበሩ በፀሥራይ ወርኀ አመ ለዱስ በጕልቈ ሐሳበ ዕብራውያን።

፭. ወበጕልቈ ሐሳበ ግብፃውያንሰ አመ ፲ወ፩ ለወርኀ ጥቢ ዘውእቱ ጥር በኃምስ ወርኀ።

፮. ወእምድኅራሁ ዕቀቡ በንጽሕ ፵ዓ ዕለተ ጾም ቅድስት።

፯. እንተ ይእቲ ትሜህረነ ጽሙና ወትዕግሥተ ጸመ ወጸሎተ ዘታቀ ርበነ ኀበ እግዚአብሔር ።

ሀያ ዘጠነኛ አንቀጽ

የበዓላትን ቀን በመንፈሳዊ ደስታ ይጠብቁ ዘንድ እንዲገባ ይና ገራል።

፩. እግዚአብሔርን የምትወዱ ወንድ ሞቼ ሆይ የበዓላትን ቀን ጠብቁ።

፪. መጀመሪያው በዓል ይኸውም ክርስቶስ የተወለደበት ቀን በዕብራ ውያን አቈጣጠር በዘጠኝኛው ወር በሰ፩ኛው ቀን ነው፣ በግብጻውያን አቈጣጠር በአራተኛው ወር በታኅ ሣሥ በ፳፱ ቀን ነው ።

፫. ከዚህ በኋላ የክብር ባለቤት ጌታ በዮሐንስ ዘንድ በተጠመቀበት በዮ ርዳኖስ ወንዝ መለኮቱን ያሳየበት ኤጲፋንያ የተባለ በዓለ ጥምቀትን አክብሩ ።

፬. በዕብራውያን አቆጣጠር ባስረኛው ወር በስድስተኛው ቀን አድርጉ።

፭. በግብጻውያን አቆጣጠር ግን ጥቢ በሚባለው በአምስተኛው ወር በጥር በአሥራ አንደኛው ቀን አድርጉ።

፮. ከዚህ በኋላ የከበረች አርባዋን የጾም ቀን በንጹሕ ጠብቁ ።

፯. ይህችውም ወደ እግዚአብሔር የምታቀርበን ጾምን፣ ጸሎትን፣ ጽሙ ናን፣ ትዕግሥትን የምታስተምረን ናት።

፳. ወትትፈጸም ዛቲ ጾም ቅድስት በዕለተ ፋሲካ ዘቦቱ ኮነ መድኃኒትነ።

፱. ባሕቱ ይከውን ቀዳሜ ጾምክሙ በሰኑይ ዕለት በቅድመ ፋሲካ ።

፲. እስመ በሳኒታ ሆሣዕና በሰኑይ ዕለት ተጋብኡ ዕልዋነ ሃይማኖት ወሕግ እኩያን አይሁድ፣ ወተማከሩ ላዕለ እግዚእ፣ ወቀዳሜ ወርኀ ብሩህ ዘውእቱ ሚያዝያ ።

፲፩. በሠሉስ ዕለት ወሰኩ ወአፈድ ፈዱ ምክረ ።

፲፪. ወበረቡዕ ዕለት ፈጸሙ ምክረ ክመ ያግብእዎ ለሞት በዲበ መስ ቀል።

፲፫. ወይሁዳሰ አእመረ ዘንተ ምክ ሮሙ እስመ ሰራቂ ውእቱ እምኣ ሜሃ አውደቆ ሰይጣን በፍቅረ ንዋየ ወርቅ፣ እስመ መባእ አስክ ሬን የዐቅብ ውእቱ ወይቀስጥ ንዋየ ነዳያን።

፲፬. ወዘንተ ኩሎ ገቢሮ ኢሰደዶ እግዚእ እስመ የአምር እከየ ልቡ ።

፲፭. ወአንዘ ይብላዕ ምስሌሁ ፈቂዶ እግዚእ ይገሥጾ ወናሁ አለበወነ ክመ ውእቱ ያግብኦ ።

፳. ይህችም የከበረች ጾም ድኅነታችን በሆነበት በፋሲካ ቀን ትጨረሳለች።

፱. ነገር ግን የጾማችሁ መጀመሪያ ከፋሲካ አስቀድሞ ሰኞ ቀን ይሁን።

፲. በሆሣዕና ማግሥት ሰኞ ቀን ሕግንና ሃይማኖትን የካዱ ክፉዎች አይሁድ ተሰብስበው በጌታ ላይ ተማክረዋልና፣ ይኸውም ብሩህ በሆነ በመጀመርያው ወር በሚያዝያ ነው።

፲፩. ማክሰኞ ቀን ምክርን ጨመሩ አጸኑ ።

፲፪. በረቡዕ ቀን በመስቀል ላይ ለሞት አሳልፈው ይሰጡት ዘንድ ምክርን ፈጸሙ ።

፲፫. ይሁዳ ግን ይህን ምክራቸውን ዐወቀ፣ ሌባ ነበርና፣ ከዚያን ጊዜ ወዲህ ገንዘብ በመውደድ ሰይጣን ድል አደረገው፣ ወደ ጥራኑ የሚገ ባውን መባዕ እርሱ ይጠብቅ ነበርና የድኆችንም ገንዘብ ይነጥቅ ነበር።

፲፬. ይህን ሁሉ አድርጎ ጌታ አላሳደደ ውም የልቡናውን ክፋት ስለ አወቀ።

፲፭. ከርሱ ጋራ ይበላ ጀመር፣ ጌታ ይመክረው ዘንድ ወዶ እርሱ አሳ ልፎ እንደሚሰጠውም አስረዳን።

፲፯. ወበእንተዝ ይቤ አሜን እብለ ክሙ ከመ አሐዱ እምኔክሙ ያገብአኒ ::

፲፰. ወተበሃልነ በበይናቲነ ፪ ፪ እንዘ ንብል አነኑ እግዚኦ እንጋ ::

፲፱. ወተንሣእኩ አነ ፩ዱ እም፲ ወ፪ አስመ ውእቱ ያፈቅር ኪያየ እምኵሉሙ አርድእት ተሰአልክዎ ወእቤሎ እግዚኦ መኑ ዘያገብአክ::

፳፬. ወእግዚእነሰ ኢነገረኒ ስሞ ወባሕቱ አመረኒ በ፪ዔ ትእምርታት::

፳፩. ዘቀዳሚ በእንተ ዘይቤ ዘይጸብሕ እዴሁ ምስሌየ ውስተ መጽብሕ::

፳፪. ወደገመ ወይቤ ዘእሜጥዎ አነ ጎብስተ ውእቱ ያገብአኒ አስመ ይቤሎ አነኑ ውእቱ እግዚኦ ::

፳፫. እግዚእነሰ ኢይቤሎ እወ አንተ አላ ዳዕሙ አንተ ትቤ::

፳፬. ውእቱሰ ኢፈቀደ ያግህድ ሎቱ ዳዕሙ ይቤሎ እምነየሶ ለውእቱ ብእሲ ሶበ ኢተወልደ ዘበእደዊሁ ይትሜጠውዎ ለወልደ ዕጓለ እመሕያው ::

፳፭. ወሰሚዖ ዘንተ ይሁዳ ሖረ ጎበ ሊቃነ ካህናት ወይቤሎሙ ምንተ ትሁቡኒ ወአነ አገብኦ ለክሙ ወተማከሩ የሀብዎ ሠላሳ ብሩረ ::

፳፮. ስለዚህም ከናንተ አንዱ እንደ ሚያሲይዘኝ በእውነት እነግራች ኋለሁ አለ ::

፳፯. እርስ በርሳችን እየአንድ አንዳችን አቤቱ እንዳ እኔን ነኝ ? እኔን ነኝ? ተባባልን ::

፳፰. ከአሥራ ሁለቱ አንዱ እኔ ተነሣሁ፣ ከአርድዕት ሁሉ እርሱ እኔን ይወዳልና አቤቱ ማነው? የሚ ያሲዝኅ ብዬ ጠየቅሁት ::

፳፱. ጌታችን ግን ስሙን አልነገረኝም በሁለት ምልክቶች አመለከተኝ እንጂ::

፴. የመጀመሪያው እጆቹን ከኔ ጋራ ከወጡ ውሥጥ የሚጠልቀው ያለው ነው::

፴፩. እኔ በእንጀራው ከወጡ ጠልቄ የምሰጠው እርሱ ያስይዘኛል ያለው ነው፣ እርሱ አቤቱ እኔ ነኝን ብሎታልና::

፴፪. ጌታችን ግን አምን አንተ ነህ አላለውም፣ አንተ ትላለህ አለው እንጂ::

፴፫. እርሱ ግን ሊገልጽለት አልወደደም ወልደ ዕጓለ እመሕያው ጌታን በእጆቹ አሳልፎ የሚሰጥ ለዚያ ሰው ባልተወለደ በተሻለው ነበረ አለው እንጂ ::

፴፬. ይሁዳ ይህንን ሰምቶ ወደ ሊቃነ ካህናቱ ዘንድ ሄዶ እኔ ለናንተ አስይዘዋለሁ፣ ምን ትሰጡኛላችሁ? አላቸው፣ ሠላሳ ብር ይሰጡት ዘንድ ተማከሩ::

፷፫. ውእተ አሚረ ኃሙስ ዕለት አመ በልዐ ፍሥሐ እግዚእነ ምስሌነ።

፷፮. ወይሁዳ ነሥአ ኅብስተ ወጸ ብሐ እደዊሁ ውስተ መጽብሕ ወወፅአ ሌሊተ።

፷፯. ወይቤለነ እግዚእነ በጽሐት ለዓት ናሁ ትዘረዉ ሎልክሙ ወተኃድጉኒ ወንቤ ፩ ፩ እምኔነ ኢነኃድገከ ።

፷፰. ወእቤ አነ ጴጥሮስ ለእመ ኩሎሙ ኀደጉከ አንሰ ኢየኀድገከ እመውትኂ ምስሌከ ።

፷፱. ወይቤለኒ አሜን እብለከ ትክ ህደኒ ሥልስ ዘእንበለ ይንቁ ዶርሆ ከመ ዘኢተአምረኒ ።

፸. ናሁ ለበውነ ዘንተ ምሥጢረ ቅድ ሳት ዘውእቱ ሥጋሁ ቅዱስ ወደሙ ክቡር እዝዘ ሀሎ ይሁዳ ምስሌነ።

፸፩. ወእምዝ ወፅአ እግዚእነ ውስተ ደብረ ዘይት ወንሕነኒ ሖርነ ምስ ሌሁ እንዘ ንጼሊ ወንባርክ በከመ ናለምድ ።

፸፪. ሕቀ ተአተተ እምኔነ ወጸለየ ኀበ አብ እንዘ ይብል ኦ አባ እመሰ ይትከሃል እምኔየ ይኅልፍ ዝንቱ ጽዋዕ ወባሕቱ ይኩን ፈቃድከ ወአኮ ፈቃደ ዚአየ ከመዝ ገብረ ሠለስተ ጊዜ ።

፸፫. ያን ጊዜም ጌታችን ከእኛ ጋራ ፋሲካን የበላበት አምስተኛ ቀን ነው።

፸፬. ይሁዳም እንጀራውን ይዞ በእጆቹ ከወጡ ጠልቆ በሌሊት ወጣ ።

፸፭. ጌታችን ሰዓቲቱ ደረሰች፣ እነሆ እኔን ትታችሁኝ ሁላችሁም ትበተናላ ችሁ አለን፣ ከኛ ወገን እየአንድ አንዳ ችን አንተውህም አንተውህም አልነ።

፸፮. እኔ ጴጥሮስ ሁሉ ቢተዉህ እኔ አልተውህም፣ ካንተ ጋራ እሞ ታለሁ አልኩት ።

፸፱. ዶሮ ሳይጮህ እኔን እንደ ማታውቀኝ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ ብዬ በእውነት እነግርሃለሁ አለኝ።

፹. ይሁዳ ከኛ ጋራ ሳለ ቅዱስ ሥጋው ክቡር ደሙ የሆነ ይህን የከበረ ምሥጢር እነሆ ዓወቅነ ።

፹፩. ከዚህ በኋላ ጌታችን ወደ ደብረ ዘይት ወጣ፣ እኛም እንደ አስለመድነው እያመሰገን እየጸለ ይን ከርሱ ጋራ ሄድነ ።

፹፪. ከኛ ጥቂት እልፍ ብሎ ወደ አብ እንዲህ ብሎ ጸለየ፣ አባቴ ሆይ እሚቻልስ ከሆነ ይህ ጽዋዓ ሞት ከኔ ይለፍ፣ ነገር ግን የአንተ ፈቃድ ይሁን እንጂ የእኔ ፈቃድ አይደለም፣ ሦስት ጊዜ እንዲህ አደረገ።

፴፫. ወኩብዳ አዕይንቲነ እምንዋም እንበይነ ኀዘን ::

፴፬. ወመጽአ ኀቤነ እግዚእነ ወይ ቤለነ በጽሐ ጊዜሁ ናሁ ያገብእዎ ለወልደ ዕጓለ እመሕያው ውስተ እደ ኃጥአን::

፴፭. ናሁ መጽአ ይሁዳ ወብዙኃን ዕልዋን ምስሌሁ ወወሀቦሙ ስዕመተ ትእምርት በጕሕሉት እንተ ምልዕተ ዓመፃ በዘያገብዖ::

፴፮. ወለቢዖሙ ትእምርተ ዘወሀቦሙ ይሁዳ አኀዘዎ ለኢየሱስ፤ ወወሰድዎ አሲሮሙ ኀበ ቀያፋ ሊቀ ካህናት መካነ ኀበ አልቦ ሰብእ ኄራን ወኢቅዱሳን ካህናት አላ ዳዕሙ እኩያን ሕዝብ ወርኩሳን ካህናት እለ ውዑኣን እምሕግ ::

፴፯. ወእሙንቱሰ ኢያጽርዑ እንዘ ይፀርፉ ላዕሌሁ ወይጼዕልዎ ወይዘብጥዎ ወይወርቁ ውስተ ገጹ ወይ ሣለቅዎ ወይኰርዕዎ ርእሶ::

፴፰. ወየሐሥሡ ሎቱ ሰማዕተ ሐሰት፤ እንዘ ይብሉ ይነብብ ዕር ፈተ ላዕለ ሙሴ፤ ወይነሥት ቤተ መቅደስ፤ ወያጸርዕ ጸባሕተ እምሰ ብአ ሮሜ ወየዐሉ ነገሥተ ወይሬሲ ርእሶ ንጉሠ ::

፴፱. ስለ ኃዘን ከእንቅልፍ የተነሣ ዓይኖቻችን ፈዘዙ ::

፵. ጌታችን ወደኛ መጥቶ እነሆ ወልደ ዕጓለ እመሕያው በኃጥ አን እጅ የሚያዝበት ጊዜ ደረሰ አለን::

፵፩. ብዙ ወንጀለኞች ከርሱ ጋራ የተከተሉት ይሁዳ እነሆ መጣ፤ በደ ልን በተመላች ተንኰል የሚያሲዝበ ትን የመሳም ምልክትን ሰጣቸው::

፵፪. ይሁዳ የሰጣቸውንም ምልክት አስተውለው ጌታችን ኢየሱስን ይዘው አሥረው ወደ ካህናቱ አለቃ ወደ ቀያፋ ወሰዱት፤ ደጋግ ሰዎችና ቅዱሳን ካህናት ወደሌሉበት ቦታ፤ ክፉዎች ወገኖች ከሕግ የወጡ ርኩ ሳን ካህናቶች ናቸው እንጂ ::

፵፫. እነርሱም በእርሱ ላይ ሲሳደቡ ሲያሽሟጥጡት፤ ሲመቱት፤ ምራቃ ቸውን በፊቱ ሲተፉ፤ ሲዘብቱ፤ ራሱ ንም ሲመቱት አላቋረጡም ::

፵፬. የሐሰት ምስክሮችን ፈለጉ፤ በሙሴ ላይ ስድብን ይናገራል፤ ቤተ መቅደስን ያፈርሳል ፤ ከሮም ሰዎች ወገን ግብርን ይከለክላል፤ ነገሥታቱንም ይከዳል፤ ራሱን ንጉሥ ያደርጋል እያሉ ::

፴፱. ዘንተ ኵሎ ገብሩ ላዕሌሁ ከለባት ብዙኃን ወአስዋር ሥቡሓን እለ አልቦሙ ምሕረት::

፴. ወሌሊተ አውፅእዎ ወወሰድዎ ኀበ ሐና ሐሙሁ ለቀያፋ መገብሩ ላዕሌሁ ብዙኀ እከየ ወአግብእዎ ኀበ ጲላጦስ መኰንነ ሮሜ ::

፴፩. ወአሜሃ ዓርብ ዕለታ ወአስተዋደይዎ በብዙኅ ግብር ዘኢመ ፍትው ነጽሮቱ ::

፴፪. ወሰሚዖ ጲላጦስ መኰንነ ሮሜ ኢአምኖሙ አላ ይቤሎሙ ኢረክብኩ በላዕለዝ ብእሲ ጌጋየ በዘይመውት ::

፴፫. ወእምዝ አምጽኡ ሎቱ ፪ተ ሰማዕተ እለ ይብሉ ወይነቡ ሐሰተ ላዕለ ክርስቶስ::

፴፬. ወእመሪ ጲላጦስ ስምዖሙ ከመ ኢኀብረ ወእሙንቱሰ ተመ ይጡ ወመከሩ ምክረ በዘያፈርህዎ ለጲላጦስ::

፴፭. ወይቤሉ ብእሲ ይሬሲ ርእሶ ንጉሠ ወይክልአነ ተቀንዮ ለንጉሥ::

፴፮. ሐሰዉ ወፈትሑ ላዕሌሁ በዐመፃ ክልሑ ወይቤሉ ስቅሎ ስቅሎ::

፴፯. ከመ ይትፈጸም ላዕሌሁ ቃለ ነቢይ ዘይቤ ተንሥኡ ላዕሌየ ሰማዕተ ዓመፃ ወዘኢየአምር ነበቡ ላዕሌየ ፈደዩኒ እኪተ ሀሞንተ ሠናይት ::

፴፰. ብዙ ውሾች፣ ምሕረት የሌላቸው የሰቡ ከብቶች አይሁድ፣ በርሱ ላይ ይኸን ሁሉ አደረጉ ::

፴. በሌሊት አውጥተው ወደ ቀያፋ አማች ወደ ሐና ወሰዱት፣ በእርሱ ላይ ብዙ ክፉ ሥራ ሠርተው ወደ ሮም ገዥ ወደ ጲላጦስ መለሱት::

፴፩. ያን ጊዜ ቀኑ ዓርብ ነው፣ መታየቱ በማይገባ በብዙ ሥራ አላጡት ::

፴፪. የሮም ገዥ ጲላጦስ ሰምቶ አላመናቸውም፣ ነገር ግን በዚህ ሰው ላይ የሚሞትበትን በደል አላገኘሁበትም አላቸው ::

፴፫. ከዚህ በኋላ በክርስቶስ ላይ ሐሰትን ይናገራሉ የሚባሉ ሁለት የሐሰት ምስክሮችን አመጡበት ::

፴፬. ጲላጦስም ምስክርነታቸው አንድ እንዳልሆነ ዓወቀ፣ እነርሱ ግን ቷመልሰው ጲላጦስን በመፍራት የፍርሃት ምክርን መከሩ::

፴፭. ይኸ ሰው እራሱን ንጉሥ ያደርጋል፣ ለንጉሥም መገዛትን ይከለክለናል አሉ::

፴፮. በእርሱም ላይ ሐሰትን ተናግረው የበደል ፍርድን ፈረዱ፣ ስቀለው ስቀለው ብለውም ጮሁ ::

፴፯. የሐሰተ ምስክሮች በኔ ላይ ተነሡ፣ የማላውቀውንም በኔ ላይ ተናገሩ፣ ስለ በጐ ፈንታ ክፉውን መለሱልኝ ያለው የነቢዩ ቃል በእርሱ ላይ ይፈጸም ዘንድ ::

፴፮. ወካዕበ ይቤ ዐገቱኒ ከለባት ብዙኃን ወአኀዙኒ ማኅበሮሙ ለእኩያን ::

፴፱. ወሶበ ስዕነ ጲላጦስ አድኅኖቶ ለኢየሱስ ክርስቶስ እምፍርሀቶሙ ለአይሁድ መክረ ይግበር ፈቃዶሙ ለሕዝብ ::

፵. እስመ ቀዲሙ ስምዐ ኮነ ጲላ ጦስ ወይቤ አልቦ ዘረከብኩ ሎቱ ጌጋየ በዘይመውት :: ,

፵፩. ወአይሁድሰ እኩያን ሰቀልዎ ዲበ መስቀል ወቀነውዎ ::

፵፪. ወለሮምሰ ቦሙ ሥርዐት ወኢይ ቀትሉ ወኢመነሂ ዘእንበለ ይት መዋእ በፍትሕ በኀበ መኰንን::

፵፫. ወባሕቱ ሐራ ሰገራት ነሥ እዎ ለእግዚእ ስብሐት ወጊዜ ፫ቱ ሰዓት አዕረግዎ ዲበ ዕፅ ወበጊዜ ፮ ሰዓት ሰቀልዎ ::

፵፬. ወአስተይዎ ብኂዐ ከርቤ ቱሱሐ ዘምስለ ሐሞት ነሥኡ አልባሲሁ ወተካፈሉ በበይናቲሆሙ::

፵፭. ወሰቀሉ ምስሌሁ ገባርያነ እኪት ፪ዔ፤ አሐደ በየማኑ ወአሐደ በጸጋሙ::

፵፮. ከመ ይትፈጸም ዘጽሑፍ ዘይ ብል ወወደዩ ሐሞተ ውስተ መብ ልዕየ ወአስተዩኒ ብዒዐ ለጽምዕየ::

፵፯. ሁለተኛም ብዙዎች ውሾች ከበቡኝ ፣ የክፉዎች ማኅበሮችም ያዙኝ አለ ::

፵፰. አይሁድን ከመፍራት የተነሣ ጲላጦስ ኢየሱስ ክርስቶስን ማዳን በተሳነው ጊዜ የሕዝቡን ፈቃዳቸ ውን ያደርግ ዘንድ መከረ ::

፵. ይሙት በቃ የሚያስፈርድበት በደልን ያገኘሁበት የለም ብሎ ጲላ ጦስ አስቀድሞ ምስክርን ሆኗልና::

፵፩. ክፉዎች አይሁድ ግን በመስ ቀል ላይ ሰቅለው ቸነከሩት ::

፵፪. ለሮማውያን ግን ሥራት አላ ቸው፣ ከዳኛው ዘንድ በፍርድ ሳይ ረታ ማንንም አይገድሉም::

፵፫. ነገር ግን የጭፍሮች አለቆች የክብር ባለቤት ጌታን በ፫ ሰዓት በእንጨት መስቀል ላይ አውጥ ተው በ፮ ሰዓት ሰቀሉት ::

፵፬. ከርቤውን ከሐሞት ጋራ ቀላቅ ለው አጠጡት፣ ልብሶቹንም ወስ ደው እርስ በርሳቸው ተካፈሉት::

፵፭. ከርሱ ጋራም ሁለቱን ክፉ አድ ራጊዎች አንዱን በቀኙ አንዱን በግራው ሰቀሉ ::

፵፮. በመዝሌ ውስጥ ሐሞትን ጨመሩ ለጥማቴም መጣጣን አጠጡኝ ተብሎ የተጻፈው ይፈጸም ዘንድ ::

፶፭. ወካዕበ ይቤ ተዐፀዉ ዲበ ዐራ ገዘየ ::

፶፮. ወዐ ኀበ ይብል ተጕሰቁ ምስለ ገበርተ ዐመፃ ::

፶፯. ወእምገዝ ኮነ ጽልመት ፫ ሰዓተ እምስድስቱ ሰዓት እስከ ተሱዓት ሰዓት::

፶፰. ወእምገዝ ሰሰለ ጽልመት ወአስ ተርአየ ብርሃን በከመ ጽሑፍ፣ ኮነ መዓልት ሌሊተ ወአስተርአየ ብርሃን በምሴት::

፶፱. ወጊዜ ተሱዓት ሰዓት ገዐረ ኢየ ሱስ በዐቢይ ቃል ወይቤ ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ፣ ዘበትርጓሜሁ አምላ ኪየ አምላኪየ ለምንት ኀደገኒ::

፷. ወእምዝ ጸርሐ ወይቤ ኦ አባ ሥረይ ሎሙ እስመ በዘኢየአምሩ ይገብሩ ::

፷፩. ወካዕበ ይቤ ኦ አባ አመሐፅን ነፍስየ ውስተ እዴከ::[፩]

፷፪. ወእምዝ አጽነነ ርእሶ፣ ወወጽ አት መንፈሱ ወአውረድዎ እምዲበ መስቀል ወቀበርዎ ውስተ መቃብር ሐዲስ ::

፷፫. ወመሰየ ለጸቢሐ ሠርክ ሰን በት ተንሥአ እሙታን፣ ወፈጸሞ ኵሎ ዘነገረነ እምቅድመ ይሕምም ከመ ይነብር ወልደ ዕጓለ እመሕ ያው ውስተ ከርሠ ምድር ሠሉስ መዋዕለ ወሠሉስ ለያልየ ::

፩. ሉቃ. ፳፫. ፵፮–፵፯ ፡ ዮሐ. ፲፱–፲፯

፷፬. ሀለተኛም በልብሰ ላይ ዕጣ ተጣጣሉ አለ ::

፷፭. በደልን ከማያደርጉ ጋራ ተቈጠረ የሚልም አለ ::

፷፮. ከዚህም በኋላ ከስድስት ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ ሦስት ሰዓት ጨለማን ሆነ ::

፷፯. ከዚህም በኋላ ጨለማው ለቀቀ፣ ብርሃንም ታየ፣ መዓልት ሌሊትን ሆነ ተብሎ እንደተጻፈ በሠርክም ብርሃን ታየ ::

፷፰. ጌታችንኢየሱስ ክርስቶስ በት ልቅ ቃል ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ ብሎ ጮኸ፣ ትርጓሜውም አምላኬ አምላኬ ለምን ተውኸኝ ማለት ነው ::

፷፱. ከዚህም በኋላ አባቴ ሆይ! የማያውቁትን ያደርጋሉና ይቅር በላቸው ብሎ ጮኸ ::

፸. ዳግመኛም አባት ሆይ ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ አለ::

፸፩. ከዚህ በኋላ ራሱን ዘንበል አደረገ ፣ ነፍሱም ተለየች ፣ ከመስ ቀሉ ላይ አውርደው በአዲስ መቃ ብር ቀበሩት ::

፸፪. ቅዳሜ ማታ ከመሸ በኋላ ለእ ሑድ አጥቢያ፣ የሰው ልጅ ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት በከርሠ መቃ ብር እንዲያድር፣ መከራ ሳይቀበል የነገረንን ሁሉ ፈጽሞ ከመ-ታን ተለይቶ ተነሣ::

፳፮. ወእምድኅረ ተንሥአ እሙ ታን አስተርአያ ቀዲሙ ለማርያም መግደላዊት፣ ወለማርያም እንተ ያዕ ቆብ፣ ወለወልደ ቀለዮጳ በፍኖት።

፳፯. ወእምድኅሬሁ አስተርአየነ ለነ ለአርዳኢሁ እንዘ ጉቡኣን ንሕነ በእ ንተ ፍርሀቶሙ ለአይሁድ፤ አስመ ዝንቱ ጽሑፍ ውስተ ወንጌል ።

፳፰. ወካዕበ አዘዘነ ንጹም ጾመ ቅድ ስት ፋሲካ ለዱሰ ዕለተ በእንተ ዕል ወቶሙ ለዕልዋን ወእስሮሙ ለአ ይሁድ እለ ውዑኣን እምሕግ ።

፳፱. ወካዕበ ንጹም ረቡዐ ወዓርበ፣ ረቡዕሰ በእንተ ዘፈጸሙ ምክረ እኩየ ላዕሌሁ፣ ወዓርብኒ በእንተ ሕማማቲሁ መድኃኒት ።

፴. መፍትው ኢንጹም በሰንበት ዘእንበለ አሐቲ ዕለት እንተ ሕማም።

፴፩. ወባዕዳነሰ ሰንበታተ ናክብር እስመ አዕረፈ እግዚእነ አምኵሉ ግብሩ በዕለተ ሰንበት።

፴፪. እስመ መጽአ እግዚእ ወእሙ ንቱሰ ኢአምኑ ቦቱ ወኢተወክፉ ተግሣጾ፤ ወበእንተዝ ኀጕሉ መድ ኀኒቶሙ ።

፴፫. ወእንትሙሰ ብፁዓን ወዘመድ ቅዱስ፤ እስመ ኢኮንክሙ ከመ ዘት ካት ሕዝብ አላ ዳዕሙ ድኅንክሙ እምዕልወት ወአምልኮ ጣዖት።

፳፮. ከሙታን ተለይቶ ከተነሣ በኋ ላም ለመግደላዊት ማርያም፣ ለያዕ ቆብ እናት ማርያምና ለቀለዮጳም ልጅ በጕዳና አስቀድሞ ታያቸው።

፳፯. ከዚህ በኋላም እኛ አይሁድን ስለ ፈራን ተሰብስበን ሳለን ለደቀ መዛሙርቱ ታየን፣ ይህ በወንጌል ተጽፏልና ።

፳፰. ዳግመኛም የተለየች የፋሲካ ጾምን ፮ ቀን እንጾም ዘንድ አዘዘን፣ ስለ ከሃዲዎች ክህደትና ከሕግ ስለ ወጡ ስለ አይሁድ ክፋት።

፳፱. ዳግመኛም ዓርብ ረቡዕን እን ጹም፣ ረቡዕን በርሱ ላይ ክፉ ምክርን ስለ ፈጸሙ፣ ዓርብንም እኛ የምንድ ንበት መከራን ስለተቀበለበት ነው።

፴. በቀዳሚት ሰንበት እንዳንጾም መሆን አገባብ ነው፣ መከራን ከተ ቀበለባት ከቀዳም ሥዑር በቀር።

፴፩. ሌሎችን ሰንበቶች ግን እናክ ብር፣ ጌታችን በቀዳሚት ሰንበት ከሥ ራው ሁሉ አርፏልና።

፴፪. ጌታ መጥቷልና እነርሱ አላ መኑበትም ፣ ምክሩንም አልተቀበ ሉም፣ ስለዚህም የሚድኑበትን አጡ ።

፴፫. እናንተ ግን ልዩና ክቡር ዘመድ ናችሁ፣ ጣዖትን ከማምለክና ከክህ ደት ዳናችሁ፣ እንደቀድሞ ሕዝብ አይደላችሁምና ።

፳፱. አንትሙሰ ሕዝበ እግዚአብሔር፣ ወለክሙ ተርኅወ አናቅጸ ሕይወት እንዘ ቀዲሙ ጽሉዓን ወምኑናን አንትሙ።

፳፩. ወይእዜሰ ኮንክሙ ጎሩያኒሁ ወፍቁራኒሁ ሕዝብ ቅዱስ ለእግዚአብሔር እለ ድልዋን ትስብኩ መንክራቲሁ ለመድኀኒነ።

፳፪. እስመ ይቤ ረከቡኒ እለ ኢኃሠሡኒ ሠኒ ወአስተርአይኩ ለእለ ኢሐለዩኒ።

፳፫. ወእቤሎሙ ለሕዝብ ለእለ የአምሩ ስምየ ናሁ ጎሠሥክሙኒ ወአከ አንትሙ ዘኃሠሥክሙኒ አላ ዳዕሙ አመንክሙ ብየ ወለማዕክሙ ቤተ ክርስቲያንየ ወድኅንክሙ እምስሕተተ አማልክት ወተለውክምዎ ለእግዚአብሔር አብ አኃዜ ኵሉ ወወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ወኮንክሙ ጉሉቃነ ምስለ እለ አምኑ ብየ እልፍ አእላፍ ወትእልፊተ አእላፋት።

፳፬. ወአንትሙሰ ኢኮንክሙ ከመ እስራኤል እለ ኢአምኑ ብየ ወበእንቲአሆሙ ይቤ ኵሉ አሚረ አነ ሥእ እደውየ ኀበ ሕዝብ ዐላው ያን እለ ኢይሰምዑ ወኢይትኤዘዙ ወየሐውሩ ፍናተ እኪተ እንተ ኢኮነት ሠናይተ።

፳፭. አላ ባሕቱ ሕዝብ ዘይተሰ ኃጢአተ ወያምዕዑኒ ወትረ።

፳፮. እናንተም የእግዚአብሔር ወገኖች ናችሁ ፣ ቀድሞ የተናቃችሁና የተጠላችሁ ስትሆኑ ለእናንተ የሕይወት በሮች ተከፈቱላችሁ።

፳፯. ዛሬ ግን ለእግዚአብሔር የተለየ ምርጥ ወዳጆችና የመድኃኒታችን ታምራቶቹን ታስተምሩን ዘንድ የተዘጋጃችሁ ሆናችሁ።

፳፰. ያልፈለጉኝ አገኙኝ፣ ላላሰቡኝም ተገለጽኩ ብሏልና።

፳፱. ስሜን ለሚያውቁት ሕዝብም እነሆ ፈለጋችሁኝ፣ የፈለጋችሁኝም እናንተ አይደላችሁም አልኋቸው፤ በእኔ አመናችሁብኝ እንጂ በኔ ያመኑትን ምእመናኔንም ስምታችሁ ከጣ ያታት ስሕተት ዳናችሁ፣ ሁሉን የፈጠረ እግዚአብሔር አብንና ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ተከትላችሁ በኔ ከአመኑ ከእልፍና እልፍ ጊዜ እልፍ ከሚሆኑ ጋራ የተቈጠራችሁ ሆናችሁ።

፴፫. እናንተ ግን እንዳላመኑብኝ እንደ እስራኤል አይደላችሁም ፣ ስለ እነርሱም ትእዛዜን ሰምተው ወደ አልታዘዙኝ ከሃዲዎች በጎ ያይደለች ክፉ ጕዳናም ወደሚሄዱ ሰዎች ሁሉጊዜ እጀቼን እዘረጋለሁ አለ ።

፴፬. ነገር ግን ኃጢአትን የሚከተሉ ሕዝቦች ሁሉጊዜ ያስቆጡኛል።

፫. ርኢክሙኑ ከመ እሙንቱ ዐለውዎ ለእግዚአብሔር ወኢአምኑ ቦቱ።

፫፩. ወበእንተዝ ይቤ ከመ እለ አምዕዕዎ ለመንፈስ ቅዱስ ያረ ልቦሙ ወተወሰከ ዲቤሆሙ መቅ ሠፍት በእከየ ሕሊናሆሙ።

፫፪. እስመ ይቤሉ ነአምን በክር ስቶስ ወእሙንቱሰ ኢአምኑ ከመ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ዘተ ወልደ እምአብ እምቅድመ ፍጥ ረት ወልድ ዋሕድ ቃለ አብ።

፫፫. ወእሙንቱሰ ሕፁፃነ ሃይማ ኖት ኢያእመርዎ ወኢለበዉ ትእዚተ ነቢያት ዘተጽሕፈ በእንቲአሁ ከመ ይትወለድ ክርስቶስ እምድንግል እንዘ ያነብቡ ወይሰምዑ ዘይቤ፣ ናሁ ድንግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ወይሰመይ ስሙ አማኑኤል[፩] እስመ ሕፃን ተወልደ ለነ ወልድ ተውህበ ለነ ወቅድመት ኮነ ዲበ መትከፍቱ ወይሰመይ ስሙ ዐቢየ ምክር ወመልአከ ሰላም እስመ አነ አመጽእ ሰላመ ለመላእክት ወሕ ወይትሰ ዚአሁ ወዕበይ ቅድሜሁ ወአልቦ ማኅለቅት ለሰላሙ።[፪]

፫፬. ወበእከየ ምግባሮሙ እንተ አልባቲ ተፍጻሜት ወበእንተዝ ይቤ እግዚኦ መኑ የአምነነ ቃለነ ወለመኑ ተከሥተ መዝራዕትከ።

፫. እነርሱ እግዚአብሔርን እንዳላ መኑበትና እንደ ካዱት አያችሁን?

፫፩. ስለዚህም መንፈስ ቅዱስን ያስቆጡት ሰዎች ልቡናቸው ደነ ቈረ፣ በሐሳባቸው ክፋትም መቅሠ ፍት ተጨመረባቸው አለ።

፫፪. በክርስቶስ እናምናለን ይላሉ፣ እነርሱ ግን የአብ አካላዊ ቃል ከፍ ጥረት ሁሉ አስቀድሞ ከእግዚአብ ሔር አብ የተወለደ ፈጣሪ እግዚአ ብሔር እንደሆነ አላመኑምና።

፫፫. እነርሱም ሃይማኖት የጐደላ ቸው ናቸው፣ ክርስቶስ ከድንግል እንዲወለድ ስለእርሱ በነቢያት የተጻፈውንም ልብ አላደረጉትም፣ እነሆ ድንግል ትፀንሳለች፣ ወንድ ልጅ ንም ትወልዳለች፣ ስሙም አማኑኤል ይባላል፣ ያለውን እየሰሙና እያነበቡ አላወቁም፣ ሕፃን ተወልዶልናልና፣ ወንድ ልጅም ተሰጥቶናልና፣ አለቅ ነትም በጫንቃው ላይ አለ፣ ስሙም ድንቅ መካር፣ የሰላም አለቃ ይባላል፣ እኔ ለአለቆች ሰላምን አመጣለሁና፣ ሕይወትም የእርሱ ነው፣ ገናናነት በፊቱ ነው፣ ለሰላሙም ፍጻሜ የለ ውም ያለውን አላወቁም

፫፬. ፍጻሜ በሌላት ምግባራቸውም ክፋት ስለዚህም አቤቱ ቃላችንን ማን ያምነናል? ክንድህስ ለማን ተገለጠ? አለ ።

፩. ኢሳ. ፯. ፲፬ - ፲፮

፪. ኢሳ. ፱. ፮ - ፯

፲፫. ወካዕበ ይቤ ሰሚዐ ትሰምዑ ወኢትሴብዉ ወራእየ ትሬእዩ ወኢተአምሩ እስመ ጽሉል ልቦሙ ለዝንቱ ሕዝብ።

፲፬. ወበእንተዝ ተሠወረት እምኔሆሙ ጥበብ እስመ ርእዮሙ ኢየ አምሩ ወሰሚዖሙ ኢይሴብዉ።

፲፭. ወአንትሙሰ ሕዝብ በከመ ተውህበ መንግሥት እንዘ ቀዲሙ ኢተአምርዎ ለእግዚአብሔር ወይ እዜሰ አእመርክምዎ በርትዕት ሃይማኖት ወስብከተ ወንጌል ለኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒነ ወሀቤ ሕይወት ለኵሎሙ እለ ይሴፈዉ ኪያሁ።

፲፮. ናሁ አንትሙሰ ጎደግሙ አምልኮ ጣዖታት እለ አልቦሙ ነፍስ ወመ ነንክሙ መሥዋዕተ ርኩሰ ወክሕድ ክምዎሙ ለመኳንንተ ጽልመት።

፲፱. ወበእንተዝ በእክሙ ውስተ ብርሃን ዘበአማን በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወቦቱ አእምርክምዎ ለፅ ጻድቅ እግዚአብሔር አብ፤ ወኮንክሙ ወራስያነ መንግሥቱ ለክርስቶስ እስመ ተጠመቅሙ በሞቱ ወበትን ሣኤሁ።

፳. መፍትው ትኩኑ ከመ ሕፃናት እለ ይእዜ ተወልዱ እለ አልቦሙ እከይ ውስተ ልቦሙ።

፲፫. ዳግመኛም መስማትን ትሰማላችሁ አታስተውሉም፣ ማየትን ታያላችሁ አታውቁም አለ፣ የዚህ ሕዝብ ልቡና የደነቆረ ነውና።

፲፬. ስለዚህም ጥበብ ከነርሱ ተሠወረች፣ አይተው አያውቁምና፣ ሰምተውም አያስተውሉምና።

፲፭. እናንተ ሕዝቦች ግን መንግሥተ ሰማያት እንደተሰጣችሁ መጠን ቀድሞ እግዚአብሔርን ሳታውቁት ትኖሩ ነበረ፣ ዛሬ ግን በቀናች ሃይማኖት በወንጌል ትምህርት እርሱን ተስፋ ለሚያደርጉ ሰዎች ሁሉ ሕይወትን የሚሰጥ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን አወቃችሁት።

፲፮. እነሆ እናንተስ ነፍስ የሌላ ቸው ጣዖታትን ማምለክን ተዋ ችሁ፣ የጨለማ አበጋዞችን ክዳችሁ ርኩስ መሥዋዕትን ናቃችሁ።

፲፱. ስለዚህም በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ወደ እውነተኛው ብርሃን ገባችሁ፣ በርሱም አንድ እውነተኛ እግዚአብሔር አብን አወቃችሁት፣ የክርስቶስ መንግሥተንም ወራሾች ሁናችሁ፣ በሞቱ በትንሣኤው ተጠ ምቃችኋልና።

፳. በልቡናቸው ክፋት እንደሌላቸው ዛሬ እንደተወለዱ ሕፃናት ትሆኑ ዘንድ አገባብ ነው።

፲፭. አዕትቱ እምኔክሙ ኃጢአተ እስመ በዘወክሙ በደሙ ክቡር ከመ ታምልክዎ ለእግዚአብሔር ሕያው።

፲፮. ይቤ እግዚአብሔር በውእቱ መዋዕል በእንቲ አስራኤል በጎበ እለ ኢየአምኑ ትትሀየድ እምኔ ሆሙ መንግሥተ ሰማያት ወትት ወሀብ ለሕዝብ እለ ይገብሩ ጽድቀ።

፲፫. ወአንትሙሰ ቅንኡ እዝኪረ ፍሬ ጥዑም ጥበብ እስመ ኪያክሙ ፈነወ ትካት ጎበ ዐጸደ ወይን።

፲፬. ወእሙንቱሰ ኢይሰምዕዎሙ እስመ አግዘፉ ልቦሙ።

፲፭. ውቱንሥኡ ላዕለ ዐቀብተ ወይኑ ለእግዚአብሔር ወአጎዝዎሙ ቦ ዘቀ ተሉ ወቦ ዘወገሩ በዕብን፣ ወቦ ዘቀ ተሉ በሰይፍ፣ ወቦ ዘወሠሩ በሞ ሠርት፣ ወቦ ዘቀተሉ በውስተ ቤተ መቅደስ ።

፲፮. ወዓዲቀተልዎ ለወራሲ ወመ ነንዎ ለዕብን እንተ መነንዎ ነደ ቅት ።

፲፯. ወበእንቲኣክሙ ይቤ ሕዝብ ዘኢ የአምር ተቀንየ ሊተ ወበውስተ ምስ ማዐ ዕዝን ተሰጥዉኒ።

፲፰. ኃጢአትንም ከናንተ አርቁ፣ ሕያው እግዚአብሔርን ታመልኩት ዘንድ በከበረ ደሙ አድኗችኋልና።

፲፱. እግዚአብሔር ስለ እስራኤል በዚያ ወራት እንዲህ አለ፣ ባላመኑ ሰዎች ዘንድ መንግሥተ ሰማያት ከነርሱ ተለይታ ጽድቅን ለሚሠሩ ሰዎች ትሰጣለች አለ።

፳. እናንተ ግን ደስ የሚያሰኝ የዕ ውቀት ፍሬን ለማድረግ መንፈሳዊ ቅንዓትን ቅኑ፣ እናንተን ቀድሞ ወደ ወይን ቦታ ልኳልና።

፳፩. እነርሱ ግን አይሰሟቸውም፣ ልቡ ናቸውን አደንድነዋልና።

፳፪. የእግዚአብሔርን ወይን በሚ ጠብቁ ላይ ተነሣስተው ይዘው የገደሉት አለ፣ በድንጋይ የወገሩት አለ፣ በሰይፍ የገደሉት አለ፣ በመ ጋዝ የተረተሩት አለ፣ በቤተ መቅ ደስ ውስጥ የገደሉትም አለ።

፳፫. ዳግመኛም ወራሹን ገደሉት አናጢዎች የናቁት ድንጊያንም ናቁት።

፳፬. ስለናንተም ፈንታ የማያውቀኝ ሕዝብ ተገዛልኝ፣ በጀሮ መስማያ ውስጥ መስሉልኝ አለ።

አንቀጽ ፴

በእንተ ከመ መፍትው ንለቡ ክር ስቲያን ገቢረ ዕለተ ፋሲካ ወኢን ስሐት ገቢረ በካልዕ መዋዕል ዘእን በለ በሰሙን በዘቦቱ ይከውን ፍሥሕ አመ ፲ወ፬ ለሠርቀ ሌሊት።

፩. መፍትው ለክሙ አ ፍቁራን አኃው ዘተሣየጠክሙ በደሙ ክቡር ክርስቶስ ትግበሩ በዓለ ቀድስት ፋሲካ በኵሉ ጥንቃቄ ወልቡና ::

፪. እስመ ይዔሪ መዓልት ወሌሊት አመ ፲ወ፭ ለወርኀ መጋቢት።

፫. ጠይቁ እንከ ሐሳበ እስመ ኢሐመ እግዚእነ በአሐቲ ዓመት ፪ተ ጊዜ፣ ወአንትሙኒ ተዓቀቡ ትግበሩ ተዝካረ ሕማማቲሁ አሐተ ጊዜ በዓመት፣ እስመ በእንቲአነ ሞተ ::

፬. ወኢትጎበሩ ገቢረ በዓል ምስለ አይሁድ እስመ አልቦ ፍቅር ማዕ ከሌነ ወማዕከሌሆሙ እስመ እሙ ንቱ ስሕቱ በዕበደ አእምሮ ሐሳብ እንዘ ይመስሎሙ ዘይፈጽሙ።

፭. ወበእንተዝ ኮኑ እሠራነ በዲበ ምድር ወውፅኣነ እምጽድቅ።

ሠላሳኛ አንቀጽ

ክርስቲያን የፋሲካ በዓል የሚደ ረግበትን ዕለት ማስተዋል እንደሚ ገባ ይናገራል፣ በዐሥራ አራተኛው ሌሊት ፋሲካ ኦሪት በሚሆንበት በሰሙነ ሕማማት ነው እንጂ በሌላ ቀን በማድረግ እንዳንስት እናስተ ውል ዘንድ እንዲገባ ይናገራል።

፩. ክርስቶስ በከበረ ደሙ የዋጃችሁ የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ! የቅድ ስት ፋሲካን በዓል በፍጹም መረዳትና ማስተዋል ታደርጉ ዘንድ ለእናንተ አገባብ ነው።

፪. በመጋቢት ወር በ፲፭ኛው ቀን መዓልትና ሌሊት ይተካከላልና።

፫. እንግዲህ ቍጥርን ተረዱ፣ ጌታ ችን በአንዲት ዓመት ሁለት ጊዜ አልታመመምና፣ እናንተም የሕማ ማቱን መታሰቢያ በዓመት አንድ ጊዜ ታደርጉ ዘንድ ተጠንቀቁ፣ ስለ እኛ ሙቷልና ::

፬. ከአይሁድም ጋር በዓልን አታ ድርጉ፣ በእኛና በእነርሱ መካከል ፍቅር የለምና፣ እነርሱ የሚፈጽሙ እየመሰላቸው የቍጥር ዕውቀትን በስንፍና ስተዋል።

፭. ስለዚህም በምድር ላይ የታሠሩ ከጽድቅም የወጡ ሆኑ ::

፮. ወአንትሙሰ ዕቀቡ ሐሳበ ዕለት አመ ፷ወ፩ ለወርኀ መጋቢት በሐሳ ቦሙ ለዕብራውያን።

፯. ወዕቀቡ ዘንተ ሐሳበ እስከ ፷ወ፭ ለሠርቀ ሌሊት ።

፰. ወዓዲ ኢትስሐቱ ሐሳበ ፍሥሕ ከመ ኢይኩን ቅድመ ሆሣዕና ወኢይኩን ፋሲካ ፪ ጊዜ በአሐቲ ዓመት በኢጠይቆ ሐሳብ፤ ዳዕሙ ይኩን ዕለተ ትንሣኤሁ ቅድስት ለእግዚእነ ወአምላክነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ በሰንበተ ክርስቲያን ቅድስት።

፱. ወዓዲ ይኩን ጾመ ቅድስት ፋሲካ እምሰኑይ እስከ ቀዳሚት ሰንበት መሐትወ ፋሲካ።

፲. ወበሰሙነ ሕማማት ኢትብልዑ ወኢምንተኒ ዘእበለ ጎብስት ወሜው ወማይ ።

፲፩. ተዐቀቡ በዝንቱ መዋዕለ አጽዋም እምበሊዐ ሥጋ ወሰትየ ወይን እስመ መዋዕለ ላህ ወንዘን እማንቱ፤ ወፈድፋደሰ በእሉ ሰዱስ ዕለታት።

፲፪. ወእመሰበ ዘይክል ጸዊመ ይትገ ኀሥ ፪ ዕለተ ወእመሰ ኢይክል ይጹም በበሐቲ ዕለት ።

፯. እናንተ ግን በዕብራውያን አቈጣጠር የመጋቢት ወር ሃያ አምስት ተኛ ቀን ቍጥርን ጠብቁ።

፰. ይህን ቁጥር እስከ ሃያ አንደኛው ሠርቀ ሌሊት ድረስ ጠብቁ።

፱. ዳግመኛም የፍስሕን አቈጣጣር አታሳስቱ፤ ከሆሣዕና አስቀድሞ እንዳይሆን፤ ፋሲካም ቍጥርን ባለመ ጠንቀቅ በአንድ ዓመት ሁለት ጊዜ እንዳይሆን፤ የጌታችን የአምላካችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅድስት ትንሣኤ በተቀደሰች የክርስቲያን ሰንበት ይሁን እንጂ ።

፲. ዳግመኛም የተቀደሰች የፋሲካ ጾም ከሰኞ እስከ ዋዜማዋ ቀዳሚት ሰንበት (ቀዳም ስዑር ይሁን)።

፲፩. በሕማማት ሳምንትም በጨው ከተሠራ ቂጣና ከውሀ በቀር ምንም አትብሉ አትጠጡ

፲፪. በዚህ የጾም ወራት ሥጋ ከመ ብላት ጠጅ ከመጠጣት ተጠበቁ፤ የልቅሶና የኀዘን ቀኖች ናቸውና፤ ይልቁንም እኒህን ስድስቱን ቀኖች።

፲፫. መጾም የሚቻለው ሰው ቢኖር ሁለት ቀን ይታገሥ፤ ባይችል ግን በየአንዳንዱ ቀን ይጹም ።

፲፫. ወይትዓቀብ እምገቢረ እኩይ እስመ ይቤ እግዚእነ ኢይክሉ ደቂቁ ለመርዓዊ ጸዊመ አምጣነ ሀሎ ምስሌሆሙ መርዓዊ ወባሕቱ ይመጽእ መዋዕል አመ ይነሥእዎ ለመርዓዊ እምኔሆሙ ውእተ አሚረ ይጸውሙ።[፩]

፲፬. እስመ በዝንቱ መዋዕል ሰዱስ ነሥእዎ አይሁድ ለእግዚእነ እምኔነ ወሰቀልዎ ዲበ መስቀል ወጎ ለቍዎ ምስለ ጊጉያን።

፲፭. ወበእንተዝ ንኤዝዘክሙ ትጹሙ ከመ ገበርነ ንሕነ እምድኅረ ዐርገ ውስተ ሰማይ ወባዕዳነሂ መዋዕለ ይጹሙ ረቡዕ ወዓርበ እስከ ተሱዓት ሰዓት ።

፲፮. ወእመቦ ዘያፈቅር ይጹም እስከ የዐርብ ፀሐይ።

፲፯. ወዕቀቡ ሰዓተ ሌሊት እስከ ይነቁ ዶርሆ ተጋቢአክሙ እንከ ውስተ ቤተ ክርስቲያን በስብሐት ወበጸሎት እንዘ ታነብቡ ኦሪተ ወነቢያተ ወመዝሙረ ዳዊት።

፲፰. ወእምድኅረ አጥመቅሙ አን ብቡ ወንጌለ በፍርሀት ወበረዓድ ወመሀርዎሙ ለሕዝብ በቀዳሄተ ወመድኀኒተ ነፍሶሙ።

፲፱. ክፉ ሥራ ከመሥራትም ይጠ በቅ፣ ጌታችን የሙሽራ ሚዜዎች ሙሽራው ከእነርሱ ጋራ ሳለ መጾም አይችሉም፣ ነገር ግን ሙሽራውን ከነርሱ የሚወስዱበት ጊዜ ይመ ጣል ፣ ያን ጊዜ ይጾማሉ እንጂ ብሏልና።

፳. በዚህ በስድስተኛው ቀን አይሁድ ጌታን ከኛ ወሰዱት፣ በመስቀል ላይም ሰቀሉት፣ ከበደለኞችም ጋራ ቈጥረውታልና ።

፳፩. ስለዚህም እኛ እንደሠራነው ትጾሙ ዘንድ እናዛችኋለን፣ ወደ ሰማይ ካረገ በኋላ ሌሎችንም ቀኖች ረቡዕንና ዓርብን እስከ ዘጠኝ ሰዓት ይጹሙ ።

፳፪. ፀሐይ እስኪገባ ሊጾም የሚወድ ሰው ቢኖር ይጹም።

፳፫. ከእንግዲህ በኋላ በቤተ ክርስቲ ያን ተሰብሰባችሁ በምስጋና በጸሎት አሪትንና ነቢያትን፣ የዳዊትንም መዝ ሙር እያነበባችሁ የሌሊቱን ሰዓት ዶሮ እስኪ ጮህ ድረስ ጠብቁ ።

፳፬. ካጠመቃችሁም በኋላ በፍር ሃትና በመንቀጥቀጥ ሁናችሁ ወን ጌልን አንብቡ፣ ለሕዝቡም የሚጠ ቅመውንና የነፍሳቸውን መድኃ ኒት አስተምሯቸው።

፩. ማቴ. ፱ ፡ ፲፭

፲፱. ወሰአልም ለእግዚአብሔር ከመ ይትመየጥ እስራኤል ውስተ ንስሓ ወይድኀን እምዕልወት እስመ መኰንን ተሐፅበ እደዊሁ በማይ፣ ወይቤ ንጹሕ አነ እም ደሙ ለዝ ብእሲ ጻድቅ።

፳. ወእስራኤልሰ ከልሑ ወይቤሉ ደሙ ላዕሌነ ወላዕለ ውሉድነ።

፳፩. ወእምዝ ይቤሎሙ ጲላጦስ እስቅሎኑ ለንጉሥክሙ።

፳፪. ወአውሥኡ ወይቤሉ አልብነ ንጉሥ ዘእንበለ ቄሣር ስቅሉ ስቅሎ፤ እስመ ኵሉ ዘያነግሥ ርእሶ ዐላዌ ነጋሢ ውእቱ።[፪]

፳፫. ወአውሥኡ ወይቤሉ እመአስሕ የውኅ ለዝንቱ ኢኮንክ ዐርኮ ለቄሣር።

፳፬. ወእምዝ ጲላጦስ መኰንን ወሄሮድስ ንጉሥ አዘዙ ይስቅልዎ ከመ ይትፈጸም ዘጽሑፍ ዘይቤ ለምንት አንገለጉ አሕዛብ ወሕዝብ ኂ ነበቡ ከንቶ ወተንሥኡ ነገሥተ ምድር ወመላእክትኒ ተጋብኡ ምስ ሌሆሙ ኀቡረ ላዕለ እግዚአብሔር ወላዕለ መሲሑ፤[፫] ወካዕበ ይቤ ወገደፉ እኁዋሆሙ ከመ በድን ርኩስ።

፲፱. እስራኤልም ወደ ንስሐ ይመለስና ከክህደት ይድን ዘንድ እግዚአብሔርን ለምኑት፣ ፈራጁ ጲላጦስ እኔ ከዚህ ጻድቅ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ ብሎ እጆቹን ታጥቧልና።

፳. እስራኤል ግን ደሙ በኛ ላይና በልጆቻችን ላይ ይሁን ብለው ጮሁ።

፳፩. ከዚህ በኋላ ጲላጦስ ንጉሣችሁን ልስቀለውን አላቸው።

፳፪. እነርሱም ያለ ቄሣር ንጉሥ የለንምና ስቀለው ስቀለው ብለው መለሱ፣ ራሱን ንጉሥ የሚያደርግ ሁሉ የንጉሥ ከዳተኛ ነውና።

፳፫. ይህን ብታድነው የቄሣር ወዳጅ አይደለህም ብለው መለሱ።

፳፬. ከዚህም በኋላ ንጉሥ ሄሮድስና መስፍኑ ጲላጦስ ይሰቅሉት ዘንድ አዘዙ፣ "አሕዛብ ለምን ዶሉ? ሕዝቡስ ከንቱን ለምን ተናገሩ? የምድር ነገሥታትስ ለምን ተነሡ? አለቆችስ ከእነርሱ ጋራ ለምን ተሰበሰቡ? በእግዚአብሔርና በመሲሑ ላይ ለምን ተሰበሰቡ ? ሁለተኛም ወንድማቸውን እንደ ርኩስ በድን ጣሉ" አለ ተብሎ የተጻፈው ይፈጸም ዘንድ።

፪. ዮሐ. ፲፱ ፡ ፲፪–፲፭

፫. መዝ. ፪ ፩–፪

፭፫. ወእምዝ ሰቀልዎ በዓርብ ወተንሥአ በሣልስት ዕለት፤ ተፈጸመ ዘይቤ መጽሐፍ ተንሥአ እግዚኦ ወኮንኖ ለምድር እስመ አንተ ትወርስ በዙሉ አሕዛብ።

፭፮. ወዓዲ ይቤ ይእዜ እትነሣእ ይቤ እግዚአብሔር እፈሲ መድኀኒተ ወአግህድ ቦቱ ።[፬]

፭፯. ወካዕበ ይቤ ተንሥአ እግዚኦ በመዓትከ ወተሰዐል መልዕልቶሙ ለጸላእትከ[፭] ወዐዲ ይቤ ፍድዮሙ ፍዳሆሙ ላዕለ ርእሶሙ።

፭፰. ወበእንተዝ አንትሙኒ አብኡ ቍርባነክሙ በስመ አዘዘክሙ።

፭፱. እስመ ይቤ ከመዝ ግበሩ ተዝካርየ ጹሙኬ ጸመ በፍሥሓ ወበንሤት ወግበሩ በዓለ እስመ ተንሥአ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ እሙታን ወአስፈወነ ትንሣኤሁ።

፷. ወዛቲ ሥርዐት ሕገ ትኩንክሙ ዘለዓለም እስከ ይመጽእ ዳግመ በስብሐት እስመ አይሁድሰ ኢያ ምኑ ትንሣኤሁ ለመድኀኒነ ወንሕ ነሰ ክርስቲያን ነአምን ትንሣኤሁ እስመ ኵሎሙ ዘይሴፈዉ ትንሣ ኤሁ ቅድስተ ይረክቡ ሕይወተ ዘለዓለም።

፬. መዝ. ፺፩ ፡ ፮

፭. መዝ. ፯ ፡ ፯

፷፩. ከዚህ በኋላም ዓርብ ቀን ሰቀ ሉት፣ ተሰቅሎ በሞተ በሦስተኛው ቀን ተነሣ፣ መጽሐፍ አቤቱ «ተነሥ ተህ ምድርን ግዛት፣ አንተ አሕዛብን ሁሉ ትወርሳለህና» ያለው ተፈጸመ።

፷፪. ዳግመኛም እግዚአብሔር ዛሬ ተነሥቼ መድኃኒትነትን እደርጋ ለሁ እገለጽበታለሁም አለ።

፷፫. ሁለተኛም አቤቱ በቀኣህ ተነሥ፣ በጠላቶችህም ላይ ከፍ ከፍ በል አለ፣ ዳግመኛም ፍዳቸውን በራሳቸው ላይ አምጣባቸው አለ።

፷፬. ስለዚህም እናንተ እንዳዘዛችሁ ቍርባናችሁን አስገቡ።

፷፭. መታሰቢያየን አድርጉ ብሏ ልና፣ ጾምንም በደስታና በሐሤት ጹሙ ፣ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን ተለይቶ ተንሥቶአልና፣ ትንሣኤውንም ተስፋ አድርጎል ናልና፣ በዓልን አድርጉ።

፷. ይህችም ሥርዓት ዳግመኛ በጌት ነት እስኪመጣ ድረስ ለዘለዓለሙ ሕግ ትሁናችሁ፣ አይሁድ የመድ ኃኒታችንን ትንሣኤ አላመኑምና፣ እኛ ክርስቲያኖች ግን ትንሣኤውን እናምናለን፣ ቅድስት ትንሣኤውን የሚያምኑ ሁሉ የዘለዓለም ሕይወ ትን ያገኛሉና።

፴፩. ግበሩ እንከ በዓለ ሰሙነ ዕለተ እስመ እግዚእነ ቦቱ አስተርአየ ለነ፣ ይቤ ቶማስ ሊተኒ አስተርአየኒ ወአስተፍሥሐኒ ቅንዋተ እደዊሁ ወእገሪሁ ወርግዘተ ገቦሁ ቅድስት[1] እዝ ቀዲሙ እናፍቅ ወኢየአምን ትንሣኤሁ አርአየኒ ገሀደ ርግዘተ ገቦሁ ዘየማን።

፴፪. ወበ፴ዓ ዕለት ግበሩ በዓለ እስመ ባቲ ፈጸመ ኵሎ ሥርዓተ ወዐርገ ሰማያተ ኀበ አብ ዘአንሥአ ወነበረ በየማነ ኀይል ወአግረረ ጸላእቶ ታሕተ እገሪሁ ።

፴፫. ወይመጽእ ዳግመ በስብሐት ወበዐቢይ ክብር ይኰንን ሕያዋነ ወሙታነ ወይፈድዮ ለኵሉ በከመ ምግባሩ።

፴፬. ወናሁ ይሬእይዎ ለፍቁር ወልደ እግዚአብሔር ዘሰቀልዎ አይሁድ[2] እስመ አይሁድ ጉቡኣን እዝ ያነብቡ ሰቆቃወ ኤርምያስ ነቢይ ።

፴፭. አመ ፲ ለታስዕ ወርኀ[3] እስመ ለመንፈሰ ሕይወትነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነሥእዎ እምኔነ ወአሕመምዎ።

፴፮. እንግዲህ ስምንት ቀን በዓል አድርጉ፣ ጌታችን ለእኛ ተገልጦአል ና፣ ቶማስም አለ ፣ ለእኔ የእጆቹንና የእግሮቹን ችንካሮች የቅድስት ጐኑን መወጋትም አሳየኝ፣ አስቀድሜ እጠራጠርና ትንሣኤውን ሳላምን ሳለሁ የቀኝ ጐኑን መወጋት ገልጦ አሳየኝ፣ ደስም አሰኘኝ።

፴፯. በዐርባኛው ቀንም በዓልን አድርጉ ሥርዓትን ሁሉ ፈጽሞባታልና ወደ አስነሣው እግዚአብሔር አብ ወደ ሰማያትም ዓርጓልና ጠላቶቹንም ከእግሮቹ በታች አስገዛለት።

፴፰. ዳግመኛም በሕያዋንና በሙታን ይፈርድ ዘንድ በታላቅ ክብርና ጌትነት ይመጣልና፣ ለሁሉም እንደእየ ሥራው ይከፍለዋል።

፴፱. ያን ጊዜም እነሆ የሰቀሉት አይሁድ የተወደደ የእግዚአብሔርን ልጅ ያዩታል፣ አይሁድም በዘጠኝኛው ወር በአሥረኛው ቀን የነቢዩ የኤርምያስን የልቅሶ መጽሐፍ እያነበቡ የተሰበሰቡ ናቸው።

፵. የሕይወታችን መገኛ ኢየሱስ ክርስቶስን ከእኛ ወስደው መከራን አጸንተውበታልና ።

፩. የሐ. ፳ ፡ ፲፯
፪. ማር. ፲፩ ፡ ፶፪
፫. ሰቆ. ኤር. ፬ ፡ ፳

፴፮. ወዓዲ ያንብቡ ዘጸሐፈ ባሮክ እንዘ ይብል ውእቱ አምላክነ ወአ ልቦ ባዕድ ዘይትማሰሎ ኪያሁ ወው እቱ ረከበ ለዝሉ ፍኖተ ሕይወት ወወ ሀቦ ለያዕቆብ ገብሩ ወለእስራኤል ፍቁሩ ወአምድኅረዝ ዲበ ምድር አስተርአየ ወአንሶሰወ ከመ ሰብእ።[፱]

፴፯. ወአንቢቦሙ ዘንተ ይበክዩ ወይላህዉ ላሐ ወከመዝ ይገብሩ እንዘ ይሬእዩ መዝበረ ዘገብረ ናቡከደነፆር እንዘ ያመክንዩ ከመ ጥዩቅ ውእቱ።

፴፰. ወአምድኅረ ዐሡር መዋዕል እምዝ ዐርገ፤ ተፍጻሜተ ጸንጠፅስጤ ግበሩ በዓለ።

፴፱. እስመ በይእቲ ዕለት አመ ሣ ልስ ሰዓት ፈነወ ለነ ጸራቅሊጦስሃ ኢየሱስ ክርስቶስ ወመልአ ላዕሌነ ኃይሉ ወተናገርነ በሐዲስ ልሳን፤ ከመ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ መሲሑ ለእግዚአብሔር ዘቦቱ ሥልጣን ይኰንን ሕያዋነ ወሙታን።[፲]

፵. ወበእንተዝ ስምዐ ኮነ ሙሴ ወይቤ ከመ እግዚአብሔር አምላክነ ነሥአ እሳተ ወእዝነመ።[፲፩]

፵፩. ወከማሁ ርእዮ ያዕቆብ በአም ሳለ ብእሲ ወይቤ ርኢክዎ ለእግዚ አብሔር አምላክነ ገጸ በገጽ ወድ ኅነት ነፍስየ ።[፲፪]

፵፪. ዳግመኛም ባሮክ «እርሱን የሚ መስለው ሌላ የለምና አምላካችን ነው፤ እርሱም የሕይወትን መንገድ ሁሉ አገኘ፤ ለአገልጋዩ ያዕቆብ ለወዳጁ እስራኤልም ሰጠው፤ ከዚህም በኋላ በምድር ተገለጠ፤ እንደ ሰውም ተመላለሰ» ሲል የጻፈውን ያነብባሉ።

፵፫. ይህንንም አንብበው ያለቅሳሉ፤ ይንሰቀሰቃሉ፤ ናቡከደነፆርም ያደረገውን ፍራሽ አይተው የተረዳ እንደ ሆነ እያመካኙ እንደዚህ ያደርጋሉ።

፵፬. ከዓረገም በኋላ በአስረኛው ቀን በዓለ ሃምሳ ሲፈጸም በዓልን አድርጉ።

፵፭. በዚች ቀን በሦስት ሰዓት ኢየ ሱስ ክርስቶስ ጸራቅሊጦስን ልኮልና ልና፤ በላያችንም ኃይልን መላ፤ ኢየ ሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ በሕያዋንና በሙታን ይፈርድ ዘንድ ሥልጣን ያለው እንደሆነ በአዲስ ቋንቋ ተናገርነ።

፵፮. ስለዚህም ነገር ሙሴ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር እሳትን አንሥቶ እንዳዘነመ ምስክር ሆኖ ተናገረ።

፵፯. እንደዚሁም ያዕቆብ በሰው አም ሳል አየው «እንዲህም አለ ፈጣሪያ ችን እግዚአብሔርን ፊት ለፊት አየሁት ሰውነቴም ዳነች» ።

፱. ባሮክ ፫ ፡ ፴፮–፴፯
፲. የሐ. ሥራ ፪ ፡ ፬ ፡ ፲ ፡ ፵፪
፲፩. ዘፍ. ፲፱ ፡ ፳፬
፲፪. ዘፍ. ፴፪ ፡ ፴

፴፪. ወአብርሃምኒ ተወክፎ ከመ ነግድ ወአምነ ከመ ውእቱ ግዚአብሔር፤[15] ገውኣቱ ዘርእዮ ኢያሱ ወልደ ነዌ መኰንን ላዕለ ሠራዊተ ኃይላተ እግዚአብሔር።

፴፫. ወዓዲ ጽኑዕ ውእቱ በንዋየ ሐቅሉ ወረድኦ በኢያሪኮ ወእምዝ ሰገደ ሎቱ ኢያሱ ከመ ዘይሰግድ ገብር ለእግዚኡ።[16]

፴፬. ወካዕበ ዝውእቱ ዘእመሮ ሳሙኤል ነቢይ ከመ ውእቱ ክር ስቶስ መሢሑ ለእግዚአብሔር[17] ወዓዲ ይሰምይዎ ካህናት ወነገሥት መሲሐ።

፴፭. ወዓዲ ውእቱ ዘእመሮ ዳዊት ወይቤ በፍርሀት ከመ ስብሐተ ፍቁር ጕሥዐ ልብየ ቃለ ሠናየ ወአነ አየድዕ ግብርየ ለንጉሥ ከመ ቀለመ ጸሓፊ ዘጠበጠ ይጽሕፍ ልሳንየ ይሜኒ ላህዩ እምውሉደ እመሕያው።

፴፮. ተክዕወ ሞገስ እምከናፍሪከ በእንተዝ ባረከከ እግዚአብሔር ለዓለም።

፴፯. ቅንት ለይፈክ ኀያል ውስተ ሐቌከ በስንከ ወበላህይከ አርትዕ ተሠራህ ወንገሥ በእንተ ጽድቅ ወርትዕ ወየዋሃት።

፴፰. አብርሃምም እንደ እንግዳ ተቀበለው እግዚአብሔርም እንደሆነ አመነ፣ ይኸውም በእግዚአብሔር ሠራዊት ላይ አለቃ የሆነ የነዌ ልጅ ኢያሱ ያየው ነው።

፴፱. ዳግመኛም በጦር መሣርያ የጸና ነበር፣ በኢያሪኮም የረዳው ከዚህም በኋላ ኢያሱ ባርያ ለጌታው እንደ ሚሰግድ ሰገደለት።

፵. ሁለተኛም ነቢዩ ሳሙኤል የእግዚአብሔር መሲሕ ክርስቶስ እንደ ሆነ ያመለከተው ይህ ነው፣ ዳግመኛም ካህናትና ነገሥታት መሲሕ ነው ይሉታል።

፵፩. ዳግመኛም ዳዊት ያመለከተው አውቆት ነው፤ በፍርሃትም እንደ ወዳጅ ምስጋና እንዲህ አለ፣ ልቡናየ በጎ ነገርን አውጥቶ ተናገረ፣ ግብሬንም ለንጉሥ እነግራለሁ፣ አንደበቴም እንደ አማረ ጸሓፊ ቀለም ይጽፋል፣ መልኩም ከሰው ልጅነት ይልቅ ያምራል።

፵፪. ከከንፈሮችህ ባለሟልነት ፈሰሰ፣ ስለዚህም እግዚአብሔር ለዘለዓለሙ መረቀህ።

፵፫. ኃይለኛ ሆይ በደም ግባትህና በመልክህ ላህይ ሰይፍህን በወገብህ ታጠቅ፣ ስለ ጽድቅና ስለ ቅንነት ስለ የዋህነትም ተከናውነህ ንገሥ።

---

15. ዘፍ. ፲፭ ፡ ፩-፲፯
16. ኢያ. ፭ ፡ ፲፫-፲፭
17. ፩ኛ ሳሙ. ፲፪ ፡ ፭

፴፰፤ወይመርሐክ ስብሐተ የማንክ፣ አሕዛክ ስሑል ኃያል፣ አሕዛብ ይወድቁ ታሕቴክ፤ ውስተ ልቦሙ ለጸላእተ ንጉሥ::

፴፱፤ መንበርክ እግዚኦ ለዓለመ ዓለም በትረ ጽድቅ ወበትረ መንግሥትክ፤ አፍቀርክ ጽድቀ ወፀመጣ ጸላእክ::

፵፤ በእንተዝ ቀብዐክ እግዚአብሔር አምላክክ ቅብዐ ትፍሥሕት እም እለ ከማክ[፲፯]::

፵፩፤ወበእንተዝ ይቤ ሰሎሞን እግዚአብሔር ፈጠረኒ ቀዳሜ ፍናቱ ለምግባሩ እምቅድመ ዓለም ሣረረኒ መቅድመ ዘኢንበለ ምድረ ይሜርር ወዘእንበለ ቀላያተ ይግበር ወዘእንበለ ይፃኡ አንቅዕተ ማያት::

፵፪፤ወዘእንበለ አድባር ይጠዐጥዐ እምቅድመ ኩሉ አውግር ወለደኒ[፲፱] ::

፵፫፤ወዓዲ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ ትወጽእ በትር እምሥርወ ዕሤይ ወየዐርግ ጽጌ እምጕንዱ ወይሠየም መኰንን አሕዛብ[፳]::

[፲፯] መዝ ፵፬ : ፯- ፰
[፲፰] ምሳ. ፰. ፳፪. ፳፫
[፲፱] ኢሳ. ፲፩. ፩. ፲

፴፰፤የቀኝህ ጌትነትም ይመራሃል፣ ኃያል ሆይ ጦሮችህ የተሳሉ ናቸው፣ አሕዛብ በበታችህ ይወድቃሉ፣ በንጉሥ ጠላቶች ልብ ውስጥ ::

፴፱፤አቤቱ ዙፋንህ ለዘለዓለም ነው፣የመንግሥትህ ሥልጣን የእውነት ሥልጣን ነውና፣ እውነትን ወደድህ ፣ሐሰትን ግን ጠላህ::

፵፤ስለዚህም እግዚአብሔር አምላክ እንዳንተ ያሉት ምእመናን ከሚቀበሉት ልጅነት የበለጠ ደስ የሚያሰኝ ተዋሕዶን አዋሐደህ::

፵፩፤ስለዚህም ነገር ሰሎሞን እንዲህ አለ፣ እግዚአብሔር ለሥራ መንገድ መጀመሪያ አደረገኝ ፣ ከዓለም አስቀድሞ ምድርን ሳይ ፈጥር ሠራኝ፣ ጥልቆችንም ሳይሠራ የውሀዎች ምንጮችም ሳይወጡ ከዓለሙ ሁሉ አስቀድሞ ሠራኝ ::

፵፪፤ተራሮች ሳይከናወኑ ከኮረብቶችም አስቀድሞ ወለደኝ፤

፵፫፤ ዳግመኛም ነቢዩ ኢሳይያስ «ከሥር ከሆሄይ ሥር ትወጣለች፣ ፍሬም ከግንዱ ይወጣል፣ የአሕዛብ ገዥም ሆኖ ይሾማል»አለ::

፶፬፤ ወካዕበ ይቤ ሰሎሞን ጥበብ ሐነጸት ላቲ ቤተ[፲፱] ::

፶፭፤ወዓዲ ይቤ ዘካርያስ ተፈ ሥሒ ፈድፋደ ወለተ ጽዮን ወስብኪ ወለተ ኢየሩሳሌም ናሁ ይመጽእ ንጉሥኪ ጻድቅ ወመድ ኀን ወየዋህ ውእቱ ወይጼዐን ዲበ አድግ ወዲበ ዕዋለ አድግ[፳]::

፶፮፤ ወዓዲ ይቤ ዳንኤል ውእቱ ወልደ እጓለ እመሕያው በጽሐ እስከ ብሉየ መዋዕል[፳፩] ::

፶፯፤ ውእቱኬ እምደብር ዘወረደ ዕብን ዘእንበለ እድ[፳፪] ወንሕነኒ ዝኬኑ ወንአምነክ ለክሙ ከመ ውእቱ ቃለ እግዚአብሔር ህልው እምቅድመ ዓለም::

፶፰፤ወዓዲ ዕሩይ ውእቱ ምስ ሌሁ በኵሉ ግብር እመኑ ቦቱ ከመ ትርከቡ ሕይወተ ዘለዓ ለም::

፶፱፤ወእመሰ ኢአመንክሞሰ ትረ ክቡ ኵነኔ ወዘሰ ኢየአምን በወ ልድ ኢይሬእያ ለሕይወት ዘለዓ ለም ወመቅሠፍተ እግዚአብሔር ይነብር ላዕሌሁ::

፷፤ሁለተኛም ሰሎሞን ጥበብ ለራሷ ቤትን ሠራች አለ ::

፷፩፤ዳግመኛም ዘካርያስ የጽዮን ልጅ ሆይ! እጅግ ደስ ይበልሽ፤ የኢየሩሳሌምም ልጅ አዋጅን ንገሪ፤እውነተኛ የሚያድን ኃዳጌ በቀል በአህያ ላይና በውርንጫ ዋም ላይ ተቀምጦ ንጉሥሽ ይመጣል አለ ::

፷፪፤ዳግመኛም ዳንኤል የሰው ልጅ እርሱ ከዘመን አስቀድሞ የነበረ ዘመንን አሳልፎ የሚኖር ከመሆን ደረሰ አለ ::

፷፫፤ይኸውም የሰው እጅ ሳይፈነቅለው ከተራራ የወረደ ደንጊያ ነው እኛም ከዓለም አስ ቀድሞ የነበረ የእግዚአብሔር ቃል እንደሆነ ለናንተ እንነግ ራለን እናስተምራለን ::

፷፬፤ ዳግመኛም ከርሱ ጋራ በሥ ራው ሁሉ የተካከለ ነው፤ የዘለዓ ለም ሕይወትን ታገኙ ዘንድ እመ ኑበት::

፷፭፤ባታምኑበት ግን የዘለዓለም ቅጣትን ታገኛላችሁ፤ በወልድ የማያምን ግን የዘለዓለም ሕይወ ትን አያያትም፤የእግዚአብሔርም መቅሰፍት በርሱ ላይ ይኖራል::

፲፱ ምሳ. ፱. ፩
፳ ዘካር፡ ፱- ፱
፳፩ ዳን. ፯ - ፲፫
፳፪ ዳን . ፪. ፴፬ ፡ ፴፭

፮፤ወእምድኅረ በዓለ ሃምሳ ግበሩ በዓለ ስቡዐ ዕለተ ወእምዝ ጹሙ እስመ መፍትው ለነ ንትፈሣሕ ወንትሐሠይ እስመ ከፈለነ ንን ሣእ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ::

፯፩፤ሙሴሰ ወኤልያስ ጾሙ ፵ ዕለተ፤ ወዳንኤልኒ ጸመ ፫ ሰንበ ታተ ወኢበልዐ እክለ ለፍትውቱ ሥጋኒ ወወይን ኢቦአ ወስተ አፉሁ[፴፫]::

፯፪፤ወብፅዕት ሐና ሶበ ለአለቶ ለእግዚአብሔር ይጸግዋ ወልደ፤ ሳሙኤልሃ ትቤ ወይነ ኢስተይኩ ለስኪር አላ ዳዕሙ ጸንዐ ልብየ በእግዚአብሔር[፴፬] ::

፯፫፤ወሰብአ ነነዌ ጸሙ ፫ መዓ ልተ ወ፫ ሌሊተ[፴፭] ::

፯፬፤መርዶክዮስ ወአስቴር በጾም ድኅኑ ወዮዲት በጾም ድኅነት እምሆሎፎርኒስ ዕልው[፴፮] ::

፯፭፤ዳዊትኒ ይቤ ደክመ ብረክየ በጾም ወስሕከ ሥጋየ በኀጢአ ቅብዕ[፴፯] ::

፯፮፤ ወአንትሙኒ ጹሙ ወስአሉ ኀቤሁ ሥርየተ ኃጢአት::

፯፯፤ ወዓዲ ጹሙ ረቡዐ ወዓርበ እዝ ትመጸውቱ ለነዳያን፤ ወአክብሩ ሰንበታተ ተጋቢአክሙ በፍሥሓ ወበሐሤት ውስተ ቤተ ክርስቲ ያን::

፯፰፤ከበዓለ ሃምሳም በኋላ ሰባት ቀን በዓልን አድርጉ፤ ከዚህም ጹሙ፤ ለኛ ፈጽመን ደስ ይለን ዘንድ ይገባናልና፤ የመንፈስ ቅዱስ ሀብትን እንቀበል ዘንድ አድሎና ልና::

፯፱፤ሙሴና ኤልያስም ፵ቀን ጾሙ፤ ዳንኤልም ሦስት ሱባዔ ጸመ፤ ለፍላጎቱም እህል አልበ ላም፤ሥጋና ወይንም በአፉ አል ገባም ::

፹፤ብፅዕት ሐናም ወንድ ልጅ ሳሙኤልን ይሰጣት ዘንድ እግ ዚአብሔርን በለመነችው ጊዜ ወይ ንን ለመስከር አልጠጣሁም ልቡ ናዬ በእግዚአብሔር ጸና እንጂ አለች::

፹፩፤የነነዌ ሰዎችም ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ጾሙ ::

፹፪፤መርዶክዮስና አስቴርም በጾም ዳኑ፤ ዮዲትም በጾም ከወንጀለኛ ሆሎፎርኒስ እጅ ዳነች::

፹፫፤ ዳዊትም ጉልበቶቼ በጾም ደክሙ ሥጋየም ቅቤን በማጣት ሻከረ አለ ::

፹፬፤እናንተም ጹሙ የኀጢአትንም ሥርየት ከርሱ ዘንድ ለምኑ ::

፹፭፤ዳግመኛም ለነዳያን እየመጸ ወታችሁ ረቡዕንና ዓርብን ጹሙ፤ በቤተ ክርስቲያንም ተሰብስባችሁ በደስታና በሐሤት ሰንበቶችን አክ ብሩ::

፴፫ . ዘመ.፴፱ : ፴፮፤ ዳን.፲- ፪፫
፴፬ . ፩ ሳሙ.፪. ፩
፴፭. ዮና. ፫-፬
፴፮ አስ. ፭. ፴፭ ፵፪
፴፯. መዝ. ፻፰- ፴፱

፳፯፤ወባዕዳነስ ሰንበታተ ኢት ጹሙ ዘእንበለ አሐቲ ዕለት መሐትወ ፋሲካ ::

፳፱፤ወእመሰቦ ዘይጸውም በሰን በተ ክርስቲያን እንተ ይእቲ ትን ሣኤሁ ቅድስት ወጸንጠቀስጤ እስከ በዓለ ፶ ወእለሰ ይንብሩ ከመዝ ወይላህዉ በበዓላተ እግዚ አብሔር አልቦሙ ሥርየተ ኃጢ አቶሙ::

፴፤ ወአንትሙሰ ግበሩ በዓለ መንፈሳዊተ ወግሙራ ኢትረ ስዩ ኀዘነ ውስቴቶን::

አንቀጽ ፴ወ፩

በእንተ ፍልጠተ ዕልዋን ወመናፍቃን ኤጲስ ቆጶሳት::

፩፤ቅድመ ተዐቀቡ እምፍልጠተ ዕልዋን ወመናፍቃን ተገንሡ እምፍኖቶሙ ለርኩሳን ወረኀቁ እምኔሆሙ እስመ ዘይቀርብ ኀቤ ሆሙ ይውሂ በእሳት በላዒ::

፪፤ ኢትሚጡ እንከ ልበክሙ ኀቤሆሙ ወኢትትፈለጡ በበይ ናቲክሙ በአመክንዮ ኦሪአ ሚመት::

፫፤ወእመሰቦ ዘይቀርብ ኀቤሆሙ ወይገብር ምግባሮሙ ይረክብ ኵነኔ ዘለዓለም::

፬፤ለዳታን ወአቤሮን እለ ተቃረ ንዎ ለሙሴ አብቀወት ምድር ወውኀጠቶሙ ወከማሁ ለደቂቀ ቆሬ ፪፻፶ወ፯ እለ ተቃረንዎ ለአ ሮን በልዓቶሙ እሳት፩

፩. ዘኍል ፲፮ - ፴፫

፭፤የፋሲካ ዋዜማ ከምትሆን ከአንዲት ቀን በቀር ሌሎች ሰን በታትን ግን አትጹሙ ::

፮፤ ቅድስት ትንሣኤው በተደ ረገባት በክርስቲያን ሰንበት እና በጰራቅሊጦስ እስከ በዓለ ሃምሳ የሚጸም ቢኖር፣ እንዲህ ለሚያ ደርጉና በእግዚአብሔር በዓላት ቀን ለሚያዝኑ፣ ለኃጢአታቸው ስርየት የላቸውም::

፯፤እናንተ ግን መንፈሳዊ በዓ ልን አድርጉ፣ በነዚህም ውስጥ ፈጽማችሁ ኃዘንን አታድርጉ ::

ሠላሳ አንደኛው አንቀጽ

ከዳተኞችንና የመናፍቃን ኤጲስ ቆጶሳትን ስለመለየት ይናገራል።

፩፤አስቀድማችሁ ከከዳተኞችና ከመ ናፍቃን ስለ መለየት ተጠበቁ፣ ከርኩሳን መንገድ ተለዩ፣ ከእነ ርሱም ራቁ፣ ወደ እነርሱ የሚቀ ርብ በሚባላ እሳት ይቃጠላል ::

፪፤ እንግዲህ ልባችሁን ወደእነ ርሱ አትመልሱ፣ ሹመትን በመ ሻት ምክንያትም እርስ በርሳ ችሁ አትለያዩ::

፫፤ወደ እነርሱ የሚቀርብ ሥራ ቸውንም የሚሠራ ቢኖር የዘለ ዓለም ቅጣት ፍርድን ያገኛል

፬፤ ሙሴን የተቃወሙትን ዳታ ንንና አቤሮንን ምድር ተከፍታ ዋጠቻቸው፤ እንዲሁም አሮ ንን የተቃወሙትን ሁለት መቶ ሃምሳውን የቆሬን ልጆች እሳት በላቻቸው፤የሙሴ እጎት

ወለማርያም እኅተ ሙሴ ሰበ ተዛለፈት ወአውጽዕዋ እምትዕይ ንት ሰቡዕ ዕለተ እመትቤ እፎ ተዓደወ ሙሴ ወአውሰበ ብእሲተ ነኪርተ[፪]::

፩፤ወዓዲ ያዝያን ንጉሠ ይሁዳ አመ ገብረ ግብረ ክህነት ወአዕረገ ዕጣነ ዘኢክነ መፍትው ለገቢር፤ እለ አልዓዛር ካህን ወ፫ ካህናት እለ ምስሌሁ ዘለፍዎ ወዐበየ ሰሚዐ ቃሎሙ ወአስተርአየ ውስተ ገጹ ለምጽ እስመ ተምዖ እግዚአብ ሔር[፫]::

፪፤ወእመሰ ነገሥት እምከመ ተዐ ደዉ ይረክቡ ኵነኔ እፎኬ ፈድፋደ ባዕዳን እለ ይትዐደዉ ላዕለ ካህ ናት እስመ ክህነት ተዐቢ እመን ግሥት::

፫፤ካህናትሰ ይቀንዩ ነፍሳተ ወነገ ሥትኒ ይኬንኑ ሥጋ በመጥባሕት::

፬፤ወእለሰ ይትዐደዉ ላዕለ ካህናት ይትኬነኑ ዐቢየ ኵነኔ እምእለ ይትዐደዉ ላዕለ ነገሥት::

፭፤ወባሕቱ አልቦ ዘይክል ድኂነ እምኵነኔ ክልኤሆሙ::

ማርያም ሙሴ እንዴት ተላለፈ ባዕድ ሴትንስ እንዴት አገባ ብላ ባሸሚጠጠች ጊዜ ሰባት ቀን ከስ ተማ አስወጡአት ::

፩፤ዳግመኛም የይሁዳ ንጉሥ ያዝያን ሊያደርገው የማይገባ ውን የክህነትን ሥራ በሠራና ዕጣን ባሳረገ ጊዜ ካህኑ አል ዓዛርና ከእርሱ ጋር የነበሩ ሰማ ንያ ካህናት መከሩት፤ ቃላቸ ውን መስማትንም እንቢ አለ፤ በፊቱም ለምጽ ወጣበት፤ እግዚ አብሔር ተቆጥቶታልና::

፪፤ነገሥታት ሊደፋፈሩ ቅጣትን የሚያገኙ ከሆነ፤ በካህናት ላይ የሚደፋፈሩ ሌሎችማ እንዴታ ክህነት ከመንግሥት ትበልጣለ ችና::

፫፤ካህናት ነፍሳትን ይገዛሉ፤ ነገ ሥታት ግን ሥጋን በሾተል ይቀ ጣሉና::

፬፤ በካህናት ላይ የሚደፋፈሩ ሰዎች ግን በነገሥት ላይ ከሚ ደፋፈሩ ሰዎች ይልቅ ታላቅ ቅጣትን ይቀጣሉ ::

፭፤ ነገር ግን ከሁለቱም የቅጣት ፍርድ መዳንን የሚችል የለም::

፪ ዘኍ ፲፪ - ፲፭
፫. ፪ኛ ዜና ፳፮ : ፲፯-፳፪

፲፤ወዓዲ ይቤ በእንተ አቤሴሎም ወደቂቀ ቆሬ ወዳታን ወባዕዳንሂ እለ ይትዓደዉ ክህነተ ኢያድኅኑ ርእሶሙ እምኮነኔ እስመ እሉ ተንሥኡ ላዕለ ዳዊት በእንተ መንግሥት።

፲፩፤ወካዕበ ተቃረንዎ ለሙሴ በአፍቅሮ ክዊነ መኰንን ወአቤሴሎም ረሰየ አባሁ መኰንነ ዐመፃ ።

፲፪፤ወካዕበ ይቤ በእንተ ዳታን ወአቢሮን ወአውሥእም ወደቤልዎ ለሙሴ ኢአከለክኑ ዘአውጻእከነ እምብሔረ ግብፅ እምድር እንተ ታውኅዝ ሀሊበ ወመዓረ ወመላህከ አዕይንቲነ ወኮንከ መኰንነ ላዕሌነ[ፀ] ።

፲፫፤ ወእምዝ ተጋብኡ ብዙኃን ወንብሩ ላዕሌሁ ።

፲፬፤ ወከማሁ ደቂቀ ቆሬኒ ይቤሉ ለሙሴኑ ለባሕቲቱ፤ወለአሮን ሊቀ ካህናት ተናገሮሙ እግዚአብሔር ወበንበ ደቂቀ እስራኤልሰ አልቦኑ ንጹሕ ዘእንበለ አሮን ባሕቲቱ።

፲፭፤ወበእንተዝ ዐ ዘይቤሉ ለሙሴ መኑ ሜመከ መልአከ ወመኰንነ ላዕሌነ[ፁ]፤

፲፮፤ስለ አቤሴሎም፤ ስለ ቆሬ ልጆችና ስለ ዳታን ክህነትንም ስለሚደፋፈሩ ስለ ሌሎችም እን ዲህ አለ፤ ራሳቸውን ከቅጣት አያድኑም፤ እነዚህ ስለ መንግሥት በዳዊት ላይ ተነሥተዋልና።

፲፯፤ሁለተኛም ፊሬጅ መሆንን በመውደድ ሙሴን ተቃወሙት፤ አቤሴሎምም አባቱን የዓመፃ ገዥ አደረገው ።

፲፰፤ዳግመኛም ስለ ዳታንና አቤሮን እንዲህ አለ፤ ሙሴን ወተትና ማርን ከምታፈስስ ከግብፅ ምድር ያወጣኸን ዐይኖቻችንንም ማውጣትህ በእኛም ላይ አለቃ መሆንህ አልበቃህምን ብለው መለሱለት»

፲፱፤ከዚህ በኋላ ብዙዎች ሰዎች ተሰብስበው በርሱ ላይ ተባበሩ።

፳፤እንዲሁም የቆሬ ልጆች እግዚአብሔር ሙሴን ብቻውንና የካህናቱን አለቃ አሮንን ተናገራቸውን በእስራኤል ልጆች ዘንድስ ከአሮን ብቻ በቀር ንጹሕ የለምን አሉ ።

፳፩፤ስለዚህም ሙሴን በእኛ ላይ አለቃና ገዥ አድርጎ ማን ሾመህ ያሉ አሉ።

ፀ ዘጎ ፲፮ ፡ ፲፫ - ፲፭
ፁ ዘጎል ፲፮ ፡ ፲፫ ፤ዘጎል ፲፪.፪

፲፮፤ ወእምዝ ተንሥኡ ላዕለ ሙሴ ብእሴ እግዚአብሔር ወምእመን ዘገብረ ኵሎ ተአምራተ፤ ወፈጸመ ኵሎ መንክራተ፤ ወአውረደ ላዕለ ሰብአ ግብጽ ብዙኀ መቅሠፍት፤ ሰጠቀ ማየ ወአቀመ ባሕረ ከመ ዐረፍት እምለፈ።

፲፯፤ ወአውፅአሙ ለሕዝብ እምህየ ከመ ዘየሐውር ውስተ የብስ ፤ ወተ ሰጥመ ፈርዖን ወሠራዊቱ ወኵሉ ጎይሉ ውስተ ባሕር፤ ወአንቅዐ ኵሎሐ ወአውሐዘ ሎሙ ማየ፤ ወወ ሀቦሙ መና እምሰማይ ወአዝነመ ላዕሌሆሙ ሥጋ ከመ መሬት፤ ወመርሖሙ መዓልተ በደመና ወኵሉ ሌሊተ በብርሃነ እሳት[፮]።

፲፰፤ ወዓዲ ወሀቦሙ ሕገ በአፉሁ ለእግዚአብሔር አኃዜ ኵሉ ወፀ ጽላተ ዘዕብን እለ ጽሑፍ ውስቴ ቶን ዐሥሩ ቃላት በአፃብዒሁ ለእግዚአብሔር ወተናገሮ እግዚአ ብሔር ገጸ በገጽ ከመ ይትናገር ብእሲ ምስለ ዐርኩ[፯] ።

፲፱፤ ከዚህ በኋላ የእግዚአብሔር ሰውና ታማኝ በሆነ፣ ታምራ ቱን ሁሉ በአደረገ፣ ድንቅ ሥራ ዎችንም ሁሉ በፈጸመ፣ በግብፅ ሰዎችም ላይ ብዙ መቅሠፍትን ባወረደ፣ ውሀንም ከፍሎ በወ ዲያና በወዲህ እንደ ግድግዳ ባቆመ በሙሴ ላይ ተነሡ።

፳፤ ሕዝቡን ከዚያ በደረቅ እንደ ሚሄድ አወጣቸው፣ ፈርዖንም ከሠራዊቱና ከኃያላኑ ሁሉ ጋራ በባሕሩ ውስጥ ተሰጠመ፣ ጭን ጫውንም ሠንጥቆ ውሀን አፈሰ ሰላቸው፣ መናንም ከሰማይ ሰጣ ቸው፣ ሥጋንም በላያቸው እንደ መሬት አዘነመ፣ ቀን በደመና ሌሊቱንም በእሳት ብርሃን መራ ቸው ።

፳፩፤ ዳግመኛም ሁሉን በፈጠረ እግዚአብሔር ቃል ሕግንና በእግዚአብሔር ጣቶች የተጻፉ ዐሥሩ ቃላት በውስጣቸው የተጻ ፉባቸው ሁለቱን የደንጊያ ጽላ ቶች ሰጣቸው፣ እግዚአብሔ ርም ሰው ከወዳጁ ጋራ እንደ ሚነጋገር ፊት ለፊት ተነጋ ገረው።

፮ ዘፀ. ፲፫ ፲፫-፲፰፤

፯. ዘፀአ ፴፪.፲፩

፲፱፤ወበእንቲአሁ ይቤ ኢይትነሣእ ነቢይ በከመ ሙሴ [፳] ::

፳፤ ወላዕለ ዝንቱ ብእሲ ተንሥኡ ላዕሌሁ ደቂቀ ቆሬ ወሮቤል ወገ ርም በዕብን እንዘ ይጼሊ[፱]::

፳፩፤ወውእቱሰ ይብል ኢትነጽር ዲበ መሥዋዕቶሙ ወቍርባኖሙ ወውጎጠቶሙ ምድር ወእምዝ አስ ተርአየ ስብሐተ እግዚአብሔር::

፳፪፤ወቦ እለ በልዐቶሙ እሳቅ ወከማሁ ለእለ የንሥሡ ሚመተ በዐመፃ ውጎጠቶሙ ምድር ምስለ ተዓይኒሆሙ ወሰሉ ንዋዮሙ ወረዱ ውስተ ሲኦል ሕያዋኒሆሙ[፲]::

፳፫፤ ወእመሰ ለእሉ ፈደዮሙ እግ ዚአብሔር ኮነኔ መቅሠፍት እፎኬ ላዕለ እለ ይተልዉ ፍኖቶሙ ለዕል ዋን ወመናፍቃን ወይፀርፉ ላዕለ ፍጥረተ ግብሩ::

፳፬፤ወአንትሙኒ አ አኃው ስምዑ ቃለ ተግሣጸ መጻሕፍት ወተዐ ቀቡ እምፍልጠተ አእምሮ ወኢ ይኩን ሕፀፀ ሃይማኖትክሙ ::

፲፱፤ ስለ እርሱም እንዲህ አለ፤ እንደ ሙሴ ያለ ነቢይ አይነ ሣም::

፳፤በዚህ ሰው ላይ የቆሬና የሮ ቤል ልጆች ተነሥተው እየጸለየ ላለ በደንጋይ ደበደቡት ::

፳፩፤እርሱም አለ፤ መሥዋዕታቸውን ቍርባናቸውን አትቀበል፤ ምድ ርም ዋጠቻቸው፤ ከዚህም በኋላ የእግዚአብሔር ክብር ተገለጠ ::

፳፪፤እሳት የበላቻቸው አሉ፤ እን ዲሁም ሹመትን በዐመፅ ሲፈ ልጉ ከገንዘባቸው ሁሉና ከስተ ሞቻቸው ጋራ ምድር የዋጠቻ ቸው በሕይወታቸውም ሳሉ ወደ ሲኦል የወረዱ አሉ ::

፳፫፤እግዚአብሔር ለነዚህ የመቅ ሠፍት ፍርድን ከሰፈላቸው የስ ሐዲዎችንና የመናፍቃንን መን ገድ በሚከተሉ ላይና የእጁን ፍጥረት በሚፀርፉ (በሚሰድቡ) ላይማ እንዴት ይሆን?

፳፬፤ወንድሞች ሆይ፤ እናንተም የመጻሕፍትን ምክር ስሙ ከዕ ውቀት ከመለየትም ተጠበቁ፤ ሃይማኖታችሁም ጉዶሎ አይ ሁን ::

፳ ዘዳግ ፲፰፡ ፲፱
፱ ዘጎ ፲፱ : ፲
፲ ዘጎ ፲፯ : ፴፩

፳፭፤ወኢትጎሥሡ ነሚአ ሚመት በጎበ ዕልዋን ወመናፍቃን እለ ያማስንዎሙ ለሕዝብ።

፳፮፤ረጎቁ እምዕልወቶሙ ወኢ ትትአረክዎሙ እስመ ይቤ እግዚ አብሔር ተገጎሡ እምእለ ይገብሩ ከመዝ ከመ ኢትትጎጕሉ ምስ ሌሆሙ[፲፩]።

፳፯፤መፍትው ተፈልጦ እምእለ ይፀ ርፉ ላዕለ ስመ እግዚአብሔር እስመ ነቢር ምስለ ዕልዋን ወመናፍቃን ያርጎቅ እምእግዚአብሔር ወእሙ ንቱ እለ ይትቃረኑ ምስሌሁ ።

፳፰፤ ወበእንተ እስዮሙ ረሡሰት ምድር በስመ ይቤ ኤርምያስ ነቢይ ርጎቁ ዝንቱ ሕዝብ እኩይ እምእግዚአብሔር ሕያው ።

፳፱፤ወካዕበ ይቤ ጎደጉ ቤትየ ወር ስትየ ወሜጥኩ ገጽየ እምኔሆሙ።

፴፤ ወካዕበ ይቤ ለዐፀደ ወይንየ ኢይክርይዋ ወኢይገምድዋ ወኢያ ስተናጽሕዋ አላ ዳዕሙ ይበቍል ውስቴታ ሦክ ወእሜክላ ወኢይ ኤዝዝ እንከ ዲቤሃ ደመና ከመ ይዝንም ዝናም ወትከውን በድው[፲፪]

፴፩፤እስመ እግዚአብሔር ጎደጎሙ ለዝንቱ ሕዝብ ከመ ጽላሎተ ሐይ መት ማዕከለ ዐጸደ ወይን ወከመ ዐቃቤ ዳስ ወከመ ሀገር ምዝብርት[፲፫]።

፲፩ ዘጕ ፲፯ : ፳፫
፲፪. ኢሳ. ፭ . ፮
፲፫ ኢሳ . ፩ . ፰

፳፭፤ሕዝብን በሚያጠፏቸው በመ ናፍቃንና በወንጀለኞችም ዘንድ ሹመት መቀበልን አትፈልጉ።

፳፮፤ ከወንጀልኝነታቸው ራቁ፤ ጓደኞችም አትሁኗቸው፤ እግዚ አብሔር ከእነርሱ ጋራ እንዳት ጠፉ እንዲህ ከሚያደርጉ ሰዎች ተለዩ ብሏልና።

፳፯፤ በእግዚአብሔር ስም ላይ ከሚሳደቡ ሰዎች መለየት አገ ባብ ነው፤ ከክሐዲዎችና ከመና ፍቃን ጋራ መኖር ከእግዚአብ ሔር ያርቃልና እነዚህም ከርሱ ጋራ የሚከራከሩ ናቸው ።

፳፰፤ ስለ ክፋታቸውም ምድር ረከሰች፤ ነቢዩ ኤርምያስ ይህ ክፉ ሕዝብ ከሕያው እግዚአብ ሔር ራቁ እንዳለ ።

፳፱፤ሁለተኛም አለ፤ ቤቴንና ርስ ቴን ተውሁ፤ ፊቴንም ከእነርሱ መለስሁ።

፴፤ዳግመኛም አለ፤ የወይን ቦታ ዬን አይቆፍሯትም፤ አይቆርጧት ምም አያፀዷትም፤ነገር ግን በው ስጧ እሾህና አሜክላ ይበቅላል፤ እንግዲህም ዝናም ይዘንም ዘንድ ደመናን በእርሷ ላይ አላዝም ምድረ በዳም ትሆናለች።

፴፩፤እግዚአብሔር እሊህን ሕዝብ በወይንቦታ መካከል እንዳለ የድ ንኳን ጥላ እንደ ወይን ጠባቂ ዳስ እንደ ፈረሰችም ከተማ ትቷ ቸዋልና።

፴፪፤ ወአሴስል እምኔሆሙ መን ፈስ ቅዱስ መንፈስ ትንቢት።

፴፫፤ ወለዛቲስ ቤተ ክርስቲያን መልዓ አሎቴተ መንፈሳዊተ ከመ ፈለገ ግብጽ ዘበመዋዕለ ክረምት ወአልዓላ ከመ ቤት ዲበ ርእሰ ደብር ጥሉል[፲፩]።

፴፬፤ ደብር ርጉዕ ወደብር ጥሉል ደብር ዘሠምሮ የኀድር እግዚአብሔር ውስቴቱ ወይኅብር ለዓ ለም[፲፪]።

፴፭፤ ወካዕበ ይቤ በኤርምያስ ነቢይ ምግባሩ ለልዑል ስቡሕ ወቅዱስ መካን ድልው ለነ[፲፫]።

፴፮፤ ወዓዲ ይቤ በኢሳይያስ በውእቱ መዋዕል ያስተርኢ ደብረ እግዚአብሔር ዲበ አርእስተ አድባር ነዋኃት ወቤተ እግዚአብሔር ላዕለ ማዕዘንት ወይትሌዓል ፈድፋደ መልዕልተ አውግር[፲፬]።

፴፯፤ ወበእንተዝ ኀደጎሙ እግዚአብሔር ለሕዝበ አይሁድ ወረሰየ ምኵራቦሙ በድወ ወሠጠጠ መንጦ ላዕቶሙ ወነሥአ መንፈስ ቅዱሰ እምኔሆሙ በከመ ጽሑፍ ናሁ ይት ኀደግ ለክሙ ቤትክሙ በድው[፲፭] ።

፴፰፤ ትንቢትን የሚያናግር መን ፈስ ቅዱስንም ከእነርሱ አርቃ ለሁ አለ።

፴፱፤ ይህችን ቤተ ክርስቲያን ግን በክረምት ወራት እንደሚ ሆን እንደ ግብጽ ፈሳሽ መን ፈሳዊ ምስጋናን መላት በለመለመ በተራራ ራስ ላይ እንዳለ ቤትም ከፍ ከፍ አደረ ጋት።

፵፤ የማይናወጽ የለመለመ ተራራ እግዚአብሔር የወደደው በውስጡም እግዚአብሔር አድ ሮበት ለዘለዓለሙ ይኖራል።

፵፩፤ ዳግመኛም ነቢይ ኤርምያስ የልዑል እግዚአብሔር መቀመ ጫው የተመሰገነ ክቡር ንጹሕ ቦታ ለኛ የተዘጋጀ ነው አለ ።

፵፪፤ ዳግመኛም በኢሳይያስ እን ዲህ አለ «በዚያ ወራት የእግዚ አብሔር ተራራ በረጃጅም ተራ ሮች ራሶች ላይ፤ የእግዚአ ብሔርም ቤት በማዕዘናት ላይ ይታያል፤ በኮረብቶችም ላይ ፈጽሞ ከፍ ከፍ ይላል።››

፵፫፤ ስለዚህም እግዚአብሔር የአ ይሁድ ወገኖችን ተዋቸው፤ ምኵ ራባቸውንም ምድረ በዳ አደረገ፤ መጋረጃቸውንም ቀደደ፤ ቤታ ችሁ እነሆ ምድረ በዳን ይሆናል ተብሎ እንደ ተጻፈ መንፈስ ቅዱስን ከነርሱ አራቀ ።

፲፩ ሲራክ ፲፬ ፡ ፳፫
፲፪. መዝ. ፷፯. ፲፮
፲፫ ኤርም ፲፯. ፲፪
፲፬ ኢሳ ፪. ፪
፲፭. ማቴ. ፳፫. ፴፰

፴፯፤ ለክሙሰ ሕዝበ ክርስቲያን ተውህበ ለክሙ አኰቴተ መንፈስ ቅዱስ በከመ ጸሐፍ በኢዩኤል ነቢይ እሠውጥ መንፈስየ ዲበ ኵሉ ዘሥጋ ወይትኔበዩ ደቂቅ ክሙ ወአዋልዲክሙ ወመራዙቲክሙ ራእየ ይሬእዩ ወሊቃውንቲክሙ ሕልመ የሐልሙ[፲፱]። እስመ ኀይለ ጥበብ ወአእምሮ አሰሰለ እግዚአ ብሔር እምአይሁድ ወወሀበክሙ ለክሙ።

፴፰፤ ወበእንተዝ ቀንአ ዲያብሎስ ላዕለ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ዘእ ግዚአብሔር ወአምጽአ ላዕሌክሙ ፍርሀተ ወረዓደ ሕማመ ወምንዳቤ ወኵሉ ፅርፈተ።

፴፱፤ ወፍልጠትሰ እምኀበ ዕልዋን እስመ ሰይጣን ቀነዮሙ ለሕዝበ አይሁድ ከመ ይቅትሉ ክርስቶ ስሃ።

፵፤ ወአንትሙሰ ጸላዕክምዎሙ ወመነንክሙ እከየ ምግባሮሙ ወበ እንተዝ አምጽአ ላዕሌክሙ መን ሱተ ወጽልአ በከመ ገብረ ላዕለ ጻድቅ ኢዮብ[፳]።

፵፩፤ ወበከመ ተቃረኖ ለኢያሱ ወልደ ኢዮሴዴቅ[፳፩]። ወለነኒ ብዙኀ ጊዜ ያተ ይፈቀድ ሰይጣን የሐንፍጸነ ከመ ዐለንስ ወከመ ያድክም ሃይማኖተነ[፳፪]።

፵፪፤ የክርስቲያን ወኖች ሆይ! ለእ ናንተ ግን የመንፈስ ቅዱስ ምስጋና ተሰጣችሁ፤ በነቢዩ ኢዩኤል መን ፈሴን በሥጋዊ ሁሉ ላይ አሳድ ራለሁ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆ ቻችሁም ትንቢትን ይናገራሉ፤ ጉልማሶቻችሁም ራዕይን ያያሉ፤ ሽማግሌዎቻችሁም ሕልምን ያል ማሉ፤ ተብሎ እንደ ተጻፈ እግዚ አብሔር ጥበብንና ዕውቀትን ከአይሁድ አርቆ ለእናንተ ሰጥቶአ ችኋልና ::

፵፫፤ስለዚህም ዲያብሎስ በተቀደ ሰች የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲ ያን ላይ ቀና በእናንተም ላይ ፍር ሃትንና እንቅጥቅጥን፣ ሕማምንና ጭንቅን፣ ጽርፈትንም ሁሉ አመ ጣባችሁ ::

፵፬፤ከወንጀለኞች መለየትም ይህ ነው፤ሰይጣን የአይሁድን ሕዝብ ክርስቶስን ይገድሉ ዘንድ ገዝቷ ቸዋልና።

፵፭፤እናንተ ግን ጠላችኋቸው፣ የሥራቸውንም ክፋት ናቃችሁ ስለዚህም በጻድቅ ኢዮብ ላይ እንዳደረገው ፈተናንና ጠብን በእናንተ ላይ አመጣ ::

፵፮፤ የኢዮሴዴቅ ልጅ ኢያሱ ንም እንደ ተቃረነው እኛንም ሰይጣን ብዙ ጊዜ እንደ አጃ ያንጠረጥረን፣ ሃይማኖታችንንም ያደ ክም ዘንድ ይወዳል ::

፲፱ ኢዩኤል.፪. ፳፰ ፤ የሐ ሥራ ፪. ፲፯
፳. ኢዮብ . ፪. ፯
፳፩. ዘካ፡ ፫..፩ . ፪
፳፪. ሉቃ ፳፪.. ፴፩

፴፫፤ ወባሕቱ እግዚእነ ይምህረነ ረገሞ ወገሠየ እንዘ ይብል ለያኅሥ ርከ እግዚአብሔር ዘአድንነነ ለእስ ራኤል እስመ ይቤ ቀዲሙ እንዘ ጉቡኣን አንትሙ ሰአልክዎ ለአብ በእንቲአክሙ ከመ ኢይድክም ሃይ ማኖትክሙ[፩፱] ::

፴፬፤ እስመ ኮነ ፍልጠት ወጋዕዝ እኩይ ማዕከለ ማኅበረ አይሁድ ወሰዱቃውያን እለ ኢየአምኑ ትን ሣኤ ሙታን ወፈሪሳውያን እለ ይብሉ ሶበ ተወልደ ብእሲ ይጽ ሐፍ ላዕሌሁ ኵሎ ዘይገብር ኀጢ አተ::

፴፭፤ወዘሂ ይከውን እሉኬ ኢየአምኑ ግብሮ ለእግዚአብሔር ላዕሌነ ወካ ዕበ ይብሉ ኢይትነሥኡ ሙታን በአሐቲ ሰዓት::

፴፮፤ወእሙንቱሰ ኢየአምኑ ትንሣኤ ወቦ ዕደው እለ ኢይጥዕሙ እክለ ዘእንበለ ያጥምቁ ኵሎ ጊዜ ዐራታተ ወኵሳኵሳተ ወአጽሕልተ ወጽዋዓተ ወምንባራተ የሐፅቡ ወያነጽሑ በማይ[፩፪]፤

፴፯፤ወቦ ካልኣን እለ ይሰመዩ ፍዮ ኒዮክን እለ ይኄልዩ ወይብሉ ከመ ወልደ እግዚአብሔር ብእሲ ውእቱ ወተወልደ በፍትወተ ሥጋ በሩካቤ ዮሴፍ ወማርያም እንዘ ንጹሓን እሙንቱ እምዘ ከመዝ ግብር::

፴፰፤ነገር ግን ጌታችን ያስተም ረናል፣ እኛን እስራኤልን ያዳነን እግዚአብሔር ያዋርድህ ይገሥ ጽህ ብሎ ረገመው ገሠፀውም፤ እናንተ ቀድሞ ተሰብስባችሁ ሳላ ችሁ ሃይማኖታችሁ እንዳይደ ክም ስለናንተ አብን ለመንኩት ብሏልና ::

፴፱፤በአይሁድ ማኅበር የሙታ ንን መነሣት በማያምኑ በሰዱቃ ውያንና ሰው በተወለደ ጊዜ የሚሠራው ኃጢአት ሁሉ የሚ ሆነውም በእርሱ ላይ ይጻፋል በሚሉ ፈሪሳውያን መካከል ክፉ ክፉ ክርክርና መለያየት ተደር ጓልና::

፵፫፤እሊህም በኛ ላይ የእግዚ አብሔርን ሥራ አያምኑም፤ ሁለተኛም ሙታን ባንዲት ሰዓት አይነሡም ይላሉ ::

፵፮፤እሊህ ግን የእርሱን ትን ሣኤ አያምኑም፤ ሁለጊዜ አልጋ ዎችንና ቍሳቁሶችን ሳያጠምቁ የፃሕሎችንና ጽዋዎችን መቀመ ጫዎችንም ሳያጠምቁ በውሃ ሳያ ጥቡና ሳያጠሩ እህልን የማይቀ ምሱ አሉ::

፵፯፤ እንደዚህ ካለ ሥራ ንጹ ሐን ሲሆኑ የእግዚአብሔር አብ ልጅ ወልድ በማርያምና በዮሴፍ ሩካቤ በሥጋ ፈቃድ የተወለደ ሰው ነው ብለው የሚያስቡ ፍዮ ኒዮክን የሚባሉ ሌሎች መናፍ ቃንም አሉ ::

፵፪ ሉቃ. ፳፪. ፴፩. ፴፪
፵፫. ማር. ፯. . ፫. ፱

፴፮፤እሱኬ እለ እምትካት የዐቅቡ ሕገ አበዊሆሙ ::

አንቀጽ ፴ወ፪

በእንተ ዘከመ አብአ ሰይጣን ፍል ጠተ ወጋዕዘ ውስተ ቤተ ክርስቲ ያን በከመ ገብረ ቀዲሙ ላዕለ ሕዝበ እስራኤል ::

፩፤ናሁኬ ርእዩ ወሰብዉ ኪኖ ወምግ ባሮ ለሰይጣን ጸላኤ ኵሉ ሠናያት ዘከመ ይገብር ፍልጠተ ወኑፋቄ ወዕልወተ ማእከለ አሕዛብ::

፪፤ቀዳሚ ፍልጠት ዘገብረ ሞስለ ሲሞን በሀገር እንተ ጎቶን ::

፫፤ ወውእቱሰ ብእሲ መሠርይ በኪነ ርእሱ ርኩስ ለብሶ ለሰይጣን ከመ ልብስ ወተቀንየ ለ*ቱ ከመ ገብር እንዘ ኵሉ እኵየ ፈቃደ ይገ ብር[፩]::

፬፤ወፈልጾስ ወንጌላዊ እጉነ ገብረ ጎይለ ወተአምራተ ዐበይተ ወፈ ወሰ ዱያነ በሀገረ ሰማርያ በጸጋ እግዚአብሔር ወበትእምርተ መን ፈስ ቅዱስ::

፭፤ወርእዮሙ ሰብአ ሰማርያ ኵሉ ምግባሮ ጸንዑ በሃይማኖቶሙ ወአ ምኑ በእግዚአብሔር ወተጠምቁ በስመ ኢየሱስ ክርስቶስ ::

፴፯፤ እሊህም ከቀድሞ ጀምሮ የአባቶቻቸውን ሥርዓት ይጠብ ቃሉ::

ሠላሳ ሁለተኛ አንቀጽ

ሰይጣን ቀድሞ በእስራኤል ላይ እንዳደረገው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ክርክርንና መለያየትን እንዳስገባ ይናገራል::

፩፤ እነሆ መለያየትንና ጥርጥ ርን መወንጀልንም በሕዝብ መካ ከል እንደሚያደርግ በጐዎች ሥራ ዎችን ሁሉ የሚጠላ የሰይጣንን ተንኰልና ሥራ እዩ አስተውሉ ::

፪፤ስሚ ጎቶን በምትባል አገር ላይ ከሲሞን ጋራ ያደረገው መለያየት መጀመሪያ ነው ::

፫፤ ይህ ሥራየኛ ሰው በረከሰ በራሱ ተንኰል ሰይጣንን እንደ ልብስ ለበሰው፤ ክፉ ፈቃድንም ሁሉ እየሠራ እንደ ባሪያ ተገዛ ለት::

፬፤ወንድማችን ወንጌላዊው ፊል ጶስም ጎይልንና ታላላቆች ታም ራትን አደረገ፤ በእግዚአብሔር ጸጋና በመንፈስ ቅዱስ ምልክት ነት በሰማርያ ሀገር ድውያንን ፈወሰ::

፭፤የሰማርያ ሰዎችም ሥራውን ሁሉ አይተው በሃይማኖታቸው ጸኑ፤ በእግዚአብሔርም አመኑ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ስምም ተጠ መቁ::

፩. ግብ ሐዋ. ፰. ፱ ፲፩